

ÜLKEMİZDE GENÇLİK

SAYI: 4 ŞUBAT 2000 FİYATI: 300.000 TL. (KDV DAHİL)

● Meclisler ve Birlik

● Nükleer Enerji
Tartışmaları Üzerine

● Vatanseverlik

● Çizgilerle Anadolu

Bu sayıda

Meclisler	
3-4	
Öğrenmek	
5	
Öğrenci Meclislerinden	
6-7	
Haberler	
8-9	
Büyüteç	
10-11	
Ropörtaj	
12-13	
Eğitim Haberleri	
14-15	
ÖTK	
16	
Dünya Haberleri	
17	
Gençlik ve Vatan	
18-19	
YÖK	
20-21	
Kim Güveniyor ki?	
22	
Spor	
23-24	
Barınma	
25-26	
Felsefe	
27	
Okurdan	
28	
Liselilerden	
29	
Çocuklarımız	
30-31	
Çizgilerle Anadolu Tarihi	
32-33	
Kültür-Sanat	
34	

MERHABA

Bizler yeni sayımızı çıkarmaya çalışırken, okurlarımızla buluşamadığımız bu zaman içerisinde zaten çok hareketli olan ülke gündemimizden bir çok şey geldi geçti. Kiminin üstü büyük bir hızla kapatılmaya çalışılırken sürekli yeni bir şeylerde patlak vermeye devam etti.

Sanki geçen koca bin yıl bütün sorunları, acıları aldı götürdü de bizde açılan kanatlı bir kapıdan yeni bir dünyaya girdik. Bir sihirbaz değneği dünyanın üstüne değdi de Sindirella'nın bal kabağı araba, Sindirella da o arabanın prensesi oldu. Bu hikayeyi bilmeyenimiz yok. Ve çalınan çanlar Sindirella'yı rüyadan uyandırdı.

Baktık ki yemekhane zamları, YÖK uygulamaları; polis, jandarma, ÖGB baskısı, türban sorunu, saldırılar derken bir dönem bitti. Yeni dönemde bunlarla başlayacak. Kayıt yenilemeler, haraçlarla başlayan sorunlar ve bunların türevleriyle devam edecek.

Okullardan kafamızı kaldırıp dışarı baktığımızda - ki sorunlarımız ülke gündeminden bağımsız değil - İnsanların hala çadırlarda aç - açıkta olduğunu, nükleer santrallerle memleketin çöplüğe çevirilmeye çalışıldığını, topraklarımızın satılık arazi listesinde efendiye bedava haraç mezar satıldığını, yanar dağ gibi patlayan çukurlardan cesetler fıskırdığını görmeye devam edeceğiz.

Bizler bu koşullarda dergi çıkarıp gençliğin sesi olmaya, en küçük muhalefetin baskı altında tutulduğu bu ülkede sesimize ses katmaya çalışıyoruz. Hepinizin bu olanlardan rahatsızlık duydukları, bunları bir şekilde ifade etmek ve çözüm bulmak istediğini biliyoruz. Bu noktada doğruluğuna inandığımız, gençliğin bu mücadelesine ve bu mücadelenin sesi olan dergimize sahip çıkmak hepimizin görevi olmalı.

Bizler gördüklerimizi aktarmaya bunların çözümlerini sunmaya bu çözümler için mücadele etmeye devam edeceğiz. Sizlerin de gördüklerinizi, yaşadıklarınızı iki kalem darbesi, bir posta kadar yakın olduğumuzu bilerek bizlere ulaştıracağınızı, sorunda da çözümde de binlerce insanla ortak olduğumuzu göstermemize yardımcı olacağınızı biliyor ve bu duyarlılığı göstereceğinize inanıyoruz.

Ülkemizde Gençlik Dergisi

**GENÇLİK GELECEKTİR.
GELECEĞİ, KENDİ ELLERİMİZLE
YARATALIM!**

BİRLİKTE KUVVET DOĞAR...

Arkadaşlar öncelikle hepinize **MERHABA** diyoruz. Öğrenci meclisi girişimcileri olarak yeni bir **ÜLKEMİZDE GENÇLİK** dergisinde yine sizlerle beraberiz. Daha önce ki bir sayımızda öğrenci meclislerinin ne olduğunu kısaca sizlere anlatmıştık. Bu sayıda da "NEDEN ÖĞRENCİ MECLİSLERİ?" sorusuna karşılık vermeye çalışacağız.

Öğrenci gençlik mücadelesinin ülkemizde köklü bir geçmişi var. 1950'lerden başlayan ve milli, ulusal, ekonomi talepli eylemler, gösterilerle şekillenen mücadele 68'lerde kitlesellik kazanıyor. Bunun sebeplerini bütün dünya gençliği ile birlikte incelemek gerekiyor. Bazılarının dediği gibi "68 isyan dalgası" diyerek geçiştirmeyelim isterseniz. Bunun toplumsal, ekonomik boyutlarına bakalım. 68'lerin dünyada büyük sonuçlar doğuran yıllar olması elbette tesadüfi değildir. Nasıl ki doğada hiçbirşey tesadüfi değilse - sabah güneş doğudan doğar - tarihin gelişiminde de böyledir. Neden 68 de, 80 yada 90 değil diye soranlar olacaktır. 68'lerdir, çünkü; 2. Dünya Savaşı'ndan çıkmış ve büyük bir ekonomik kriz dalgası dünyayı sarmıştır. İnsanlar açlık ve yoksulluk çekiyor. Ekonomilerinde bozulmalarla devletler yeni vergiler koyarak baskıyı, dayatmaları arttırarak bu krizi halkın sırtından çözmeye çalışıyordu. İşte tam bu sırada şu meşhur 68 ayaklanmaları patlak veriyor. Gençlik baskıya, haksızlığa, sömürüye karşı birlik olmanın verdiği güçle ayaklanıyor. Sesini alanlara taşıyor. Yine ülkemizde de aynı yıllarda gençliğin mücadelesinde

yükselme var. Ama Türkiye'de bu Avrupa'ya oranla farklı şekilleniyor. Gençlik beraber hareket etme, örgütlenme bilinci ile politika üretmeye, daha iradi eylemler gerçekleştirmeye yöneliyor. Avrupa'da 68'lerden sonra ekonomik koşullarda kısmi iyileştirmeler ile gençlik hareketi yavaşlarken Türkiye'de yüksek enflasyon, işsizlik, baskılar vb. pek çok toplumsal sorun ile gençlik mücadelesi halk hareketine dönüşüyor. O zamandan günümüze kadar gelen bir gençlik mücadelesi var. 80'de askeri yönetimin 6 kasım '81'de Yök'ü oluşturması ile susturulmak istenen ama başarısızlanan inatçı bir mücadele var.

Bizler sürekli yönetimlerin hedefi durumundayız. Gerek okul gerek devlet yöneticileri bize yönelik politikalar üretip sessiz bir gençlik yaratmak istiyorlar. "Gençliğe bu yönelme neden?" sorusunun cevabını medyada dahi görebiliyoruz. TV'de gazetelerde izliyoruz. Gelişen olaylara karşı muhalif tepkisini ilk koyan gençliktir. Süratle tavrı alıp kit-

Bizler sürekli okul yönetimlerinin hedefi durumundayız. Bize yönelik politikalar üretip sessiz bir gençlik yaratmak istiyorlar.

leselliğimiz ile geri adım atılabiliyoruz. Günümüzde öğrenci gençliğe baskının artması ile eskiden bulunan birlik ve beraberlik yok. Ama bunun sonuçlarını da görüyoruz.

Okul yönetimleri karşılarında muhalefet görmemenin verdiği rahatlıkla istedikleri gibi at oynatıyorlar. Bize demokrasi dersi vermeye kalınların açıp sözlükten demokrasi kelimesinin karşılığına bakması gerekiyor. Demokrasi Avrupa'da ki anlamıyla bile bir iktidar ve muhalefeti gerektirir. Okul yönetimleri ise muhalefeti yok etmek istiyor. Ama şunu da bilmek gerekir ki hiçbir yönetim muhalefeti kendisi yaratmaz. Zamanla halk kesimlerinden muhalif sesler yükselir ve bunların birleşmesi ile demokratik iktidarlar oluşur.

Gençlik üzerinde uygulanan bir diğer politika da bizleri duyarsız hale getirmek. Aramızda dostluklar, arkadaşlıklar kurulmasını engelleyip, gemisini kurtaran kaptan anlayışını yaymak istiyorlar. Bunun için çan eğrisi gibi sistemler getirip her koyun kendi bacağından asılır deniyor. Sınıflarda ilişkiler bozuluyor. 4 sene boyunca birlikte okuduğumuz halde birbirimizi tanımıyoruz. Arkadaşlık kurmak için yaklaştığımız da yanlış anlaşılmalara neden olabiliyor. Not derdi, sınavda yardım isteyecek gibi önyargılara kapılıp uzak durmaya çalışıyor ve bencilleşiyoruz. Yalnızlaşıyoruz. Kendimizi kurtarma, gelecek kurma kaygısı ile bir daha yaşayamayacağımız üniversite yıllarımızda paylaşacağımız günlere ket vurup, çıkarıcı ilişkiler kuruyoruz. Birlikte güzel faaliyetlerde bulunup, faydalı şeyler yapabiliriz. Hem kendi geleceğimiz, hem çevremizde ki insanların geleceği için...

Üniversiteler sadece kuru bilgile-

rin depolanıp, mezun olunca diploma isimli kağıt parçası ile iş aranan kurumlar olmamalı. Üniversiteler bilimin, araştırmanın olduğu, doğa derslerinin yanısıra insanlara kültürel birikimin, yaşamdan derslerin verildiği yerler olmalı. Sınavlara girip, dersleri verip bitirmek isteseydik mektupla yada TV'den derslerle okulu bitirmeye çalışırdık.

Gelelelim "NEDEN MECLİSLER? NEDEN ÖRGÜTLENMELİYİZ?" sorularına. Çok klasik örnekler var, aslında bunları vermekte istemiyoruz, ama kibrit çöpü örneğini hepiniz bilirsiniz. Tek çöp kırılır ama 100, 1000 tanesi kırılmaz. Kırmaya gücümüz yetmez. Hepimiz şu yada bu şekilde bir şeye kızıp, karşı çıkmışızdır. Belki değişmesini istediğimiz kararlar olmuş ama "ben tek başıma ne yapabilirim?" endişesi ile birşey yapmadan beklemişizdir. Tabii ki tek başına birşey yapamazsın. Sesini çıkartırsan susturulursun. Spor faaliyetlerine bile teksen izin verilmez. Çok olmak, çoğalmak gerekli. Aynı anda aynı istemi pek çok ağzın haykırmasını bir düşünelim. 500 öğrenci folklor kursu için başvurmuş, 5000 öğrenci yemek boykotunda, 50000 öğrenci YÖK'e karşı 6 Kasım boykotu yapıyor. İşte bu şekilde birşeyleri değiştirebiliriz.

Meclislerde bu düşünce ile oluşturulan örgütlenmeler. Daha doğrusu beraber, sizinle birlikte oluşturabileceğimiz yapılanmalar. Şu anda hepimiz dağınık durumdayız ve bir türlü biraraya gelemiyor yada kimi zaman gelmiyoruz. Peki hepimizin beklentileri, talepleri yok mu? Var elbette. Ama ya oluruna bırakıyor yada çoğunlukla vazgeçiyoruz. He-

Meclisler biraraya gelip sorunlarımızı tartışıp, karar alıp, uyguladığımız alanlar olacak. Meclisin alt kolları, komisyonları olabilir. Her öğrenci ilgi duyduğu alanda faaliyet yürütebilir.

pimizin sorunu farklı farklı. Dünya ya değişik açılardan bakıp değişik şeyleri talep ediyoruz. Meclisler bu talepleri karşılamak, bizim beraberliğimizi sağlamak amacıyla düşünüldüğümüz ve size sunduğumuz örgütlenmeler. Beraber hareket edip, beraber kazanımlar sağlayacağız. Hiçbir zaman hiçbir yerde haklar bahşedilmemiş - verilmemiş -, alın-

mıştır. Meclislerde biraraya gelip değişik konularda karar alıp uygulayacağız. Meclisin alt kolları da olabilir. Hepimiz ilgi alanımıza göre meclislerde alt birimler oluşturabiliriz. Bilimsel araştırma komisyonu, spor komisyonu, halkoyunları... gibi değişik alanlarla ilgilenip gençliğin temel sorunlarında birlikte hareket ederek kazanımlar sağlayabiliriz. Geçmişte öğrenci arkadaşların sağladığı haklar hep kitlesel hareketlenmeler ve muhalefet ile olmuştur. Susarak yada tek başına hiçbirimiz birşey kazanamayız. Meclisler bizim örgütlenmelerimizdir ve bizden bağımsız hareket etmez. Beraber karar alıp uygulayacağız. Kendi irademizin yansıdığı alanlar olacak. Düşüncelerimizi meclislerde özgürce açıp bizim gibi düşünenlerle çözüm yolları arayacağız. Meclisi geliştirmeye dair, öğrenci gençliğin genel yada bireysel sorunlarına yönelik her öneri tartışılacak. Birlikte karar aldığımız metodlarla sorunlarımızı çözeceğiz. Meclisimizi birlikte büyütüp, birlikte geliştireceğiz.

Demokratik eğitim hakkımızı almak, daha iyi bir gelecek, yeni bir toplum yaratmak için birleşelim. Birlikten kuvvet doğar.

Devlet, kendi evlatlarını yiyor.

Günlerdir televizyonlarda, gazetelerde vahşice öldürülen insanların görüntüleri yayınlanıyor. İçimizi ürperten görüntüler, silah sesleri ile bezendikçe daha da dehşet verici hale geliyor.

Hizbullah deniyor. Hizbullah kimdir?

Hizbullah, yıllarca Güneydoğu'da halka ve PKK'ya karşı kullanılmış özellikle Kürt halkının dini duygularını sömürerek kontrgerilla faaliyeti yürüten bir örgütlenmedir.

Hizbullah denilen bu halk düşmanı örgütlenme, halka karşı yürütülen faaliyetlerin islamcı etiketli ayağıdır. Kuruluşundan bugüne devletin denetimindedir. Bugün gizli operasyonlar yürütür gibi basına yansıtılsa da tüm elemanları zaten devletin himayesindedir. Devlet, eliyle koymuş gibi bulmuyor. "Gibi"si fazla. Eliyle koydu. Yapılan baskınlar, gözaltılar, açığa çıkarılan mezarlar, "devletin güçlülüğü" imajını beslemek için son sınırına kadar kullanılıyor.

Hizbullah'ı kuranlar işleri bitince kanlı bir tasfiye operasyonu başlattılar. Daha dün devrimcilere karşı el üstünde tutulan dinciler, bugün devlet için bir

çırpıda kenara atılabilecek durumdadırlar.

Açılan mezarların, akıl almaz işkencelerle öldürülen insanların katledilmesinin sorumlusu: IMF kulu, ABD kölesi bu düzendir.

"Polis" yerine "Hizbullah"; "Üniforma" yerine "Cüppe" olsa ne fark eder? Katleden el aynıdır.

Başta gençlik olmak üzere tüm müslüman halkımız;

Geçmişten bugüne dini duyguları sömüren bu düzen gün oldu duygularını etkileyebildiği insanları "Bağımsız Türkiye" diyen gençliğin üstüne gönderip Kanlı Pazarları yarattı gün oldu Sivas'ta Maraş'ta dincileri halkın katili yaptı. "Din", "kitap" böyle yazmaz. Müslümanlık bunu emretmez. Eğer bir cihat verilecekse bu, hiçbir "Vatana" hiçbir "dine, kitaba" sığmayan emperyalizme ve onun işbirlikçilerine karşı verilmelidir.

Insanca, onurlu, namuslu, bizi bize yabancılaştıran bu düzenin ahlaksızlığına bulaşmadan yaşamak istiyorsak bunu gericilikle, devlete alet olmuş islamcılıkla değil; devrimcilerle kazanabiliriz.

“YAŞADIĞIMIZ HER AN BİZİM İÇİN BİR REHBERDİR”

Öğrenmek ve öğretmek... Yaşamımızdan hiç eksik olmaması gereken bir faaliyet. Çünkü yaşadığımız her an öğrenmek konusunda bizim için bir rehberdir. Her gün irili ufaklı birçok olaya tanık oluyor, duyuyor ya da kendimiz yaşıyoruz. Hayatımızın ise en dinamik, verimli, olayları en kolay anlayabileceğimiz dönemlerindemiz.

Peki neden önemlidir bizim için öğrenmek?

Sadece entellektüel bir bilgi birikimine sahip olmak için mi öğreniriz? Bu hiç de zor değildir. Açımız çeşitli konularda kitapları okur okur ezberler, bildiğimizi düşünür, öğrendiğimizi de zannedebiliriz. Ama bu öğrenmek değildir. Çünkü öğrenmek sadece bilmek değildir. Anlamaya çalışmaktır, yorumlamak, kavramak, değişimin gücünü hissetmektir. Öncelikle niçin öğrendiğimizi bilmek ve öğrendiğimiz şeyleri yaşamımızla bütünleştirmek zorundayız. Öğreniyorum kendimi tanımak için, hayatı, ülkemi, halkımı tanımak için öğreniyorum, daha güzel bir dünyada yaşamak ve yaşatmak için öğreniyorum dedğimiz zaman yaşadığımız her an da bizim için rehber olmaya devam eder. Aksi taktirde her şeyi bildiğini zannedip hiç birşey yapmayan insanlar olmaktan kurtulamayız. Çevremizde yeteri kadar böyle insanlar varken bizleri onlardan ayıran farklılıklarımız olmalı. Çünkü neyi ne için yaptığını bilen insan kadar güçlü insan yoktur. Öğrenmekten sadece kitabi bilgileri değil, yaşamdan öğrenmeyi de kast ediyoruz.

Her gün irili ufaklı bir çok olayla karşılaşılıyor ya da duyuyoruz dedik. Eğer bakış açımızda bunları kavramak, nedenlerini anlamaya çalışmak yoksa orada duyarlılıktan ya da öğreniyor olduğumuzdan bahsedemeyiz.

Sadece yaşamış olmak için yaşıyan bir insan çevresinde yaşanan olayları umursamaz, anlamaya çalışmaz.

Peki bizler sadece yaşamış olmak için mi yaşıyor, sadece öğrenmiş olmak için mi öğreniyoruz?

Öğrendiklerimiz bir şeye hizmet etmediği sürece bu soruların cevabı evettir. Bir fikre varabilmek için gerekli ölçütü yalnız yaşamdan alırız. Bunun içinde hiçbir şeyi hor görmeden herşeyden ve herkesten öğrenme olgunluğunu, mütevaziliğini gösterebilmeliyiz. Tıpkı Ahlati'nin Bedreddin'e öğrettiği gibi.

Bedreddin, döneminin en büyük alimlerinden biri çeşitli konularda eserleri olan tanınan, saygı duyulan bir alim ama buna rağmen Bir arayış içerisinde. Hakikati arıyor. Ve günün birinde Şeyh Ahlati ile tanıştıktan sonra hayatı değişiyor. Bedreddin'in. Ahlati'den önemli şeyler öğreniyor Bedreddin. Ama Ahlati Bedreddin'e hiç bir zaman “bu budur” diyerek olayları anlatmıyor. Daha çok Bedreddin'in düşünüp yorumlamasını sağlamaya çalışıyor. Bedreddin'de öğrenmek bilmek konusunda onun için dönüm noktası olan bir iç hesaplaşma yaşıyor:

“...Öğrenmeye hazır durumda olan kimden olsa öğrenir. Yani öğrenmek öğretmene değil sana bağlı. Eğer sen olgunlaşmamışsan değil her hangi bir öğretmen, peygamber olsa sana bir şey öğretilmez. Ve eğer sen hazırsan, bir köpek bile sana hakikat yolunu gösterebilir. Yaşadığımız her an bizim için bir rehberdir. Ve ben her gün bana yol gösterecek fırsatları görmeden yanlarından geçip gittim. Bildiğimi sanıyordum çünkü, buydu benim talihsizliğim. Ben biliyordum diyordum. Oysa kimki bilir, bir daha hiç öğrenemez. Önce bildiğini bileceksin...”* diye düşünüyor Bedreddin. Sorunun biraz daha derinine indiğinde ise karşılaştığı şey onu daha da sarsıyor:

“... Bir gün bir su kıyısında susuzluktan ölmek üzere olan bir köpek gördüm. Köpek içmek için suya her hamle edişinde suda kendi suretini görüyor ve bunu başka bir

köpek sanıp korkuyla geri kaçıyor. Sonunda susuzluğu içindeki korkuya üstün geldi ve köpek suya atladı. Susuzluktan ölecek halde su kıyısında duran bendim. Peki beni suya atlamaktan ne alıkoyuyordu? **Korku.** Kıyı bildikti, su ise bilinmezliklere dalmaktı. Bilinmeyen akıcıdır, boyuna değişir: su gibi; bilinen ölüdür: kıyı gibi. Korku her zaman alışkın olduğundan şaşma der. Ve ben hep bildiğim yolda yürürüm. Sürekli aynı yolda, mutsuzdum ama mutsuzluğumu terk edemedim. Bir alışkanlık olmuştu benim için mutsuzluğum çünkü... Hiç bir zaman kendi kendimin sınırları dışına çıkamadım. Buydu benim mutsuzluğum. Ben biliyorum diyordum sürekli. Biriyemi karşılaştım, hemen onu imliyor, ona dair kendi imgemi yaratıyordum, yargılıyordum...”* diyor ve bundan sonra büyük bir pişmanlığa düşen Bedreddin bunca yılı boşuna harcadığını anlıyor ve artık ne yapılması gerektiğini bilecek yoluna devam ediyor. **Yani bildiğini zannettiği şeyleri aslında gerçek anlamıyla hiç bilmediğini görüyor. Bu onu sarsa da aynı zaman da itici bir güç de oluyor Bedreddin için.**

Bizler de işe öncelikle kendimizden başlamalı ama asla yaşamdan ve gerçeklerden kopuk olmamalıyız. Yani bir şeyleri bilmek yetmiyor aynı zamanda yürek yoluyla anlamaya çalışmamız gerekiyor. Bedreddin gibi. İşte ancak o zaman gerçekten öğrenmiş ve hayata geçirmiş oluruz. Kendi öğrendiklerimizi insanlarla paylaşarak öğretmek için de adımlarımızı böylelikle atarız.

Olayları anlamaya, kavramaya başladığımız, araştırdığımız andan itibaren yaşamın daha güzel, insanların daha aydınlık ve bizlerin her zamankinden daha coşku, sinançlı ve kararlı olmaya başladığını görürüz.

* Radi Fiş, “Ben de Halimce Bedreddinem”, s.147-148

ÖĞRENCİ MECLİSİLERİNDEN...

Yaklaşık 1 ay kadar sizlerle olamadık. Bu süre içerisinde öğrenci gençlik çeşitli kültürel, sanatsal etkinliklerini sürdürdü. Kaynaşmanın, dayanışmanın ve ortakça yaşamının yollarını aradı. Bu güzel etkinlikleri yaratıcılıkları ve ısrarlı çabalarıyla gerçekleştirdiler...

ÖKM'DE ÖZGÜRLÜK TÜRKÜSÜ KONSERİ

ÖKM'de Halk Bilim Kulübünün bir diğer etkinliği; 1991 yılından bu yana devrimci müzik alanında faaliyet gösteren Özgürlük Türküsü grubunun konseriydi.

23 Aralık perşembe günü konserin yapılacağı sinema salonuna gelmeye başlayan öğrenciler salo-

na sığmadı. Saat 15:00'ten itibaren yaklaşık 400 kişi coşkuyla kimi zaman parçalara eşlik etti kimi zaman halaylara durdu.

Konserin başlangıcında 1978 yılının 23-24 Aralık tarihlerinde Maraş'ta katledilen insanlarımızın anısına saygı duruşu yapıldı. Hep beraber çekilen halaylardan sonra Çav Bella, Bize Ölüm Yok marşları hep bir ağızdan söylenerek saat 17:00 civarında konser bitirildi.

ÖKM'DE FİLM GÖSTERİMİ

16 Aralık Perşembe günü İstanbul Üniversitesi'nde Halk Bilim Kulübü, ÖKM'de (Öğrenci Kültür Merkezi) kayıplar ve kaybetme politikasını anlatan "Boran" adlı kısa metrajlı bir film gösterimi düzenlendi. Yönetmenliğini Hüseyin Karabey'in yaptığı Boran filmine ilginin yoğun olması nedeniyle 2 seansta gösterilen filme yaklaşık 500 öğrenci katıldı. Bu etkinlik filmin yönetmeni Hüseyin Karabey'le öğrenciler arasında yapılan söyleşiyle saat 17.30'da bitirildi.

EFOM AÇILDI

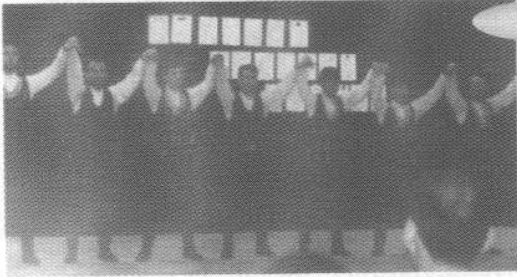
Öğrencileri gündemden, yeni gelişmelerden haberdar edebilmek, okuma alışkanlıklarını pekiştirmek ve güncel sorunların tartışılmasına olanak verebilmek için İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi kantininde tüm günlük gazetelerin, haftalık-aylık dergilerin

bulunduğu okuma masası 9 Kasım Perşembe Günü coşkulu bir kalabalıkla açıldı. EFOM'un açılmasının nedeni ve getireceği faydaların dile getirildiği açılış konuşmasının ardından Özgürlük Türküsü bir dinleti verdi. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı 12:30'da başlayan açılış coşkulu halaylarla 13:30'da bitirildi.

İTÜ ÖĞRENCİLERİNDEN TRABZON GÜNÜ

3 Aralık Cuma günü İTÜ. Maçka Kampüsü'nde, Halkoyunları Bölümü'nde gerçekleşen etkinlikte Trabzon yöresi tanıtıldı. Konservatuar öğrencilerinden oluşan müzik grubu sahnede ki yerini aldı. Horon Ekibinin yerinde duramayan öğrencileri sahneye davet etmesi ile hep birlikte horon tepildi. Daha sonra yapılan kapanış konuşmasında öğrenci meclisleri tanıtıldı. Yaklaşık 130 kişinin katıldığı etkinlik saat 13.00'de başladı, saat 14.15'de sona erdi.

YTÜ'DE ÖĞRENCİ MECLİSİ ÇAYI

Öğrenci Meclisi Girişimi tarafından 9 Aralık perşembe günü Yıldız Teknik Üniversitesi Maslak Kampüsünde yaklaşık 50 öğrencinin katıldığı bir tanışma toplantısı düzenlendi. Tanışma çayında öğrenci meclislerinin amacıyla ilgili bir konuşma yapıldı.

Konuşmanın ardından şiirler ve İTÜ Konservatuar Öğrenci Meclisi müzik grubunun söylediği türkülerin eşliğinde çekilen halaylarla tanışma toplantısı devam etti. Toplantıda 50 Soruda Öğrenci Meclisi Broşürü ve Ülkemizde Gençlik Dergisi masası açıldı. Saat 16.00'da başlayan tanışma toplantısı saat 17.00'de sona erdi.

İTÜ'DE BASIN AÇIKLAMASI

"Binalar Kafamıza Çöktükten Sonra mı Önlem alınacak?"

Depremden zarar gören T.M.D.K (Türk Müsikisi Devlet Konservatuvarı) binasına sağlam raporu verilip eğitime açılmasını ve yüzlerce öğrencinin hayatının tehlikeye atılmasını protesto etmek için Öğrenci Meclisi Girişimi tarafından 30 Kasım salı günü yaklaşık 150 öğrencinin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı.

Öğrenciler saat bir de T.M.D.K binası önünde toplanarak türküler söyleyip davul zurna eşliğinde halaylar çektiler. Türküler ve halayların sonrasında bir basın açıklaması yaptılar. Öğrenciler yaptıkları açıklamada "Çatlak olan binada hala eği-

tim görülmekte, öğrencilerin yaşamı ile oynanmaktadır. Yetkililer depremle yaşamaya alışmamız gerektiğini söylüyorlar. Alışmamız gereken şey nedir? Düzenin bir enkaz gibi üzerimize çökmesi mi? Enkaz altında çılgınlıklarını duyduğumuz yakınlarımızı kaybetmemiz mi? Yoksa yetkililerin "yaralarınızı saracağız" vaatleri mi? Bu binalar kafamıza çöktükten sonra önlem alınsın istemiyoruz." diyerek tepkilerini dile getirdiler. "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını atan öğrenciler davul zurna

eşliğinde halaylar çekmeye devam ederek protestolarını sürdürdüler. Saat iki de dağılan öğrenciler ayrıca "basın açıklaması yapacağımızı diğer basınada haber verdik fakat bize molotof kullanırsanız veya yasadışı bir gösteri yaparsanız geliriz dediler. Boyalı basını bu sözlerinden dolayı kınıyoruz" deyerek diğer basına karşı tepkilerini dile getirdiler.

Maraş Katliamı İstanbul Üniversitesinde Protesto edildi

İ.Ü. Edebiyat Fakültesi'nde 24 Aralık Cuma günü Devrimci-Demokrat öğrenciler tarafından Maraş Katliamını protesto amaçlı bir forum düzenlendi.

Fakülte kantininde toplanan öğrenciler saat 12.00'de alkışlarla ve "Katiller Halka Hesap Verecek",

"Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Maraşın Hesabı Sorulacak", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları atarak okulun içinde yürüşe başladılar. Yürüyüşün ardından, "katliamları unutmayacaklarını ve unutturmayacaklarını" belirten bir açıklama yaptılar.

Forum, "Faşist Katliamlara İzin Vermeyeceğiz", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atılarak saat 12.30'da bitirildi. Öğrenciler Edebiyat Fakültesi'nin duvarlarına dövizler, resimler ve duvar gazeteleri asarak Maraş Katliamını anlattılar.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ'NDE AGİT YANDAŞI "MİLLİYETÇİLER" ÖĞRENCİLERE SALDIRDI

Marmara Üniversitesi'nde okuyan ve demokratik Üniversite isteyen öğrenciler üzerindeki baskılar giderek yoğunlaşıyor. Bu yoğunlaşmanın enönemlisi bebi fakültede okuyan devrimci-demokrat öğrencilerin çok olması ve bu öğrencilerin alınan haksız kararlara baskılara boyun eğmemesidir.

Geçtiğimiz günlerde devrimci demokrat öğrenciler tarafından dağıtılan AGİT karşıtı bildirilerden biri okula yeni gelmiş bir faşist tarafından önce yırtıldı sonra da yakıldı. Aynı günün akşam saatlerinde faşistler hukuk kantinini boşaltıp burada toplandılar. Bu sırada kantinde bulunan bir bayan öğrenci çıkmak istemediği için faşistler tarafından tartaklandı. Daha sonra okul içinde bağırma başladı. Onların bağırma ları üzerine okulda bulunan devrimci-demokrat öğrenciler koridora barikat kurup faşizm karşıtı sloganlar attılar. Bunun üzerine faşistler fakülteden çıkmak zorunda kaldılar.

Ertesi gün devrimci-demokrat öğrenciler fakülteye toplu halde giriş yaptılar. Faşistler polis in de yardımıyla okula rahatlıkla soktukları sopalarla devrimci öğren-

cileri tehdit ettiler. Bütün bu faşist saldırılara devrimci öğrenciler "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Mahir, Hüseyin, Ulaş, Kurtuluşu Kadar Savaş" "Çatlinın İtleri, Durduramaz Bizleri!" sloganları ile karşılık verdiler.

Sonrasında devrimci-demokrat öğrencilere bir bildiri dağıtılarak, yaşanan olayların bir "sağ-sol çatışması" olmayıp, faşist saldırı olduğu bütün fakülte öğrencilerine duyuruldu. Ayrıca 10 Aralık 1999 Çarşamba Günü Kadıköy Eğitim-Sen'de devrimci-demokrat öğrenciler, basın açıklaması yaptılar. Saat 14:30'da başlayan basın açıklamasına Eğitim-Sen şube başkanı da katıldı.

Marmara Üniversitesi'nde yaşanan bu gerginlik, 20 Aralık Pazartesi günü Haydarpaşa Kampüsü kantininde Hukuk Fakültesi 3. sınıf öğrencisi Bülent CELEBİ'nin 10-15 kişilik elleri sopalı bir grup faşist tarafından saldırıya uğrayıp yaralanmasıyla devam etti.

Ertesi gün toplu çıkış yapan öğrencilerle faşistler arasında bir çatışma çıktı. Çatışma sonrasında faşistlerin birçoğu hastaneye kaldırıldı. Bunun üzerine karakola giden faşistler, öğrenciler hakkında suç duyurusunda bulundular. Faşistlerin tahammülsüzlüğü bununla da kalmadı ve 22 Aralık Çarşamba günü tekrar saldırdılar. 23 Aralık günü işe okul kapısında bulunan sivil polisler, 5 öğrenciyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanların arasında önceki günlerde yaralanan öğrencilerin de olması, "polis in kimin için görev yaptığı ve kim i koruduğu" sorularına oldukça net bir cevaptır.

Türkiye'nin en huzurlu okulu böyleyse...

Konya'da bulunan Selçuk Üniversitesi'nde 1999-2000 öğretim yılının başlamasından bu yana Üniversite de yönetimin, yönetim işleyişinin yüzünü gözler önüne seren olaylar yaşanıyor. Üniversitenin Aladdin Keykubat Kalmpüsü'nde bugüne kadar 5 tecavüz olayı, üniversite genelinde birisi tecavüz olayı ile bağlantılı 5 intihar olayı yaşandı. Başta Kampüs yurtlarında kalan bayan öğrenciler olmak üzere öğrenciler bir durumdan tedirginler. Tecavüz suçunu işleyenler, neredeler, kim bu insanlar, yakalandılar mı, yakalanmaları için neler yapılıyor gibi cevap bekleyen sorular dururken Selçuk Üniversitesi Rektörü Abdurrahman Kutlu katıldığı bir ye-

rel televizyon programında; "Selçuk Üniversitesi Türkiye'deki en huzurlu okuldur" dedi. Konuyla ilgili soruları cevaplamaktan kaçan, doğru olup olmadığına dair hiç bir araştırma yapmayan Rektör aklı şu soruları getiriyor:

Sözde kampüste kuş uçurtmayan üniversite yönetimi tarafından desteklenen kalabalık sivil-faşist gruplar bu olaylar olurken, NEREDEYDİLER?

Sözde can güvenliğimizi sağlayan, kampüse 50 metre uzaklıkta ki karakol polisleri, üniversite içinde öğretim görevlileri ve öğrencilerden daha çok olan resmi, sivil polisler ve ajanlaşmış işbirlikçileri NEREDEYDİLER?

Olaylar bittikten sonra NEREDEYDİLER, yoksa pisliklerin içinde olanlar mı varda o yüzden mi

örtbas ediliyor?

Bizler duyarlı, sorunlarına sahip çıkan öğrenciler olarak tecavüz, intihar vb. olaylara bilim dışı, ezberci eğitimin ve üniversitemizdeki faşist baskıların ürünleri olduğuna inanıyoruz. Bu sorunlara ve sorumsuzluklara karşı mücadele edeceğiz. Bu sorunlar tüm üniversite öğrencilerini ilgilendiren ortak sorunlardır. "Ortak sorunların ortak çözümü çatısı altında, ÖĞRENCİ MECLİSLERİ zemininde sorunlarımızı çözebileceğimize inanıyoruz."

ÜNİVERSİTELER ÖĞRENCİLERİN YANİ BİZLERİNDİR, HAKLARIMIZ İÇİN SONUNA KADAR MÜCADELE EDECEĞİZ

S.Ü. Ülkemizde GENÇLİK Dergisi Okurları

Beytepe Öğrenci Yurdunda "2. Geleneksel Yılmaz Güney Haftası" Düzenlendi

Beytepe Yurtları yurt öğrenci birliğinin düzenlediği 2. geleneksel Yılmaz Güney haftası Beytepe Erkek Öğrenci Yurdu'nda yapıldı.

13 Aralık Pazartesi günü başlayan etkinlik 16 Aralık perşembe günü bitirildi. Dört gün süren et-

kinlik boyunca Yılmaz Güney'in Umut, Duvar, Sürü filmleri gösterildi, şiir ve müzik dinletisi ile Yılmaz Güney ve Devrimci Sanat konulu panel düzenlendi. Yaklaşık 250 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirilen etkinliğe ilgi oldukça fazlaydı.

DTCF'de Yemek Boykotu

A. Ü. Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesinde okuyan öğrenciler 22 Kasım' dan itibaren Yemekhane boykotuna başladılar. Öğrenciler okul bahçesine ve kantine, "Yemekhane Soygununa Son" ve "Boykot Var" pankartlarını astılar. Okulun yüzde 90' ının katıldığı boykot direnişinin talepleri; temiz yemek, fiyatların düşürülmesi, okul çalışanlarından ve öğrencilerden oluşan bir denetleme kurulunun oluşturulması ve yemekhanenin özelleştirilmesinin durdurulması şeklindeydi. Okulda alternatif bir sofraya kurularak ücretsiz yemek dağıtımı yapıldı.

Boykot, okul idaresinin fiyatların indirilmesi dışındaki talepleri kabul etmesiyle 1 Aralık günü bitirildi.

ODTÜ'de Tanışma Çayı

ODTÜ'de Öğrenci Meclislerini tanıtırma çalışmaları ilk olarak "Öğrenci Meclisleri Nedir?" ve "Öğrenci Meclisleri Geliyor" afişlerinin asılmasıyla başladı. Daha sonra üç gün boyunca yemekhanede masa açıla-

rak Öğrenci Meclisleri tanıtım broşürleri ve 50 soruda Öğrenci Meclisleri kitapçıkları dağıtıldı. Ayrıca daha ayrıntılı bilgi almak isteyenlerle öğrenci meclisleri hakkında sohbet edildi. 1 Aralık Çarşamba günü de matematik bölümünde yapılan tanışma çayında öğrenci meclislerinin amacı işleyişi ve çalışmaları hakkında yapılan konuşmanın ardından sorulan sorular cevaplandı.

İzmir'de Öğrenci evlerine polis baskını

İzmir'de önceki sene düzenlenen 21 Mart Newroz kutlamalarına katıldıkları gerekçesiyle adları Terörle Mücadele'nin kara listesine alınan 81 öğrenciden, Ege Üniversitesi öğrencisi 8 kişi, 9 Aralık Perşembe günü gece yarısı evlerinden, 3 kişi ise Cuma sabahı Ege Üniversitesi kampüsü girişinde sivil polisler tarafından alınarak, 1 gün süreyle gözaltında tutulmuştur.

Olay Üzerine 10 aralık Cuma günü saat 12.30'da Edebiyat Fakültesi önünde biraraya gelen Devrimci-Demokrat Öğrenciler arkadaşlarının hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alınmasını protesto etmek amacıyla basın açıklaması düzenledi.

Henüz Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümü 2. sınıf öğrencisiyken 24 Aralık 1997'de katledilerek okulunun tuvaletine asılan A. Serkan Eroğlu'nu an-

Serkan Eroğlu Anmasına Polis Saldırısı

Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi tuvaletinde 24 Aralık 1998'de öldürülmüş olarak bulunan E. Ü. İletişim Fakültesi öğrencisi Ali Serkan Eroğlu için öldürülüşünün ikinci yılında devrimci-demokrat öğrenciler ve demokratik kitle örgütü temsilcilerinin katılımıyla bir anma ve protesto gösterisi düzenlendi. 23 Aralık günü 600 kişilik bir kitle saat 12.00'de E.Ü merkez yemekhanesi önünde toplandı.

Bornava meydanında basın açıklaması yapmak amacıyla olan kitle

"Polis-İdare-Sivil Faşist İşbirliğine Son", "Katil Polis Üniversiteden Defol", "Hepimiz İnadına Birer Serkanız", "YÖK'e Hayır" sloganları eşliğinde kampüs çıkışına doğru yürüyüşe geçti. Burada yaklaşık yarım saat polis ve öğretim üyeleri ile görüşen öğrenci temsilcileri kampüs çıkışına kurulan polis barikatının kaldırılmasını istediler. Görüşmeler devam ederken öğrenciler "Bize Ölüm Yok", "Gündoğdu", "Haklıyız Kazanacağız" marşlarını söyleyerek kampüsten dışarı çıkma taleplerinde ısrarcı olduklarını dile getirdiler. Yapılan görüşmelerin sonuç vermesi üzerine öğrenciler, polis barikatını yarmak için yürüyüşe başladı. Bu kararlılık karşısında ne yap-

ma ve canice işlenmiş bu cinayeti birkez daha protesto etme çalışmalarının başlamış olduğu bu günlerde polisin kampüs içinde ve dışında baskılarını yoğunlaştırmasının kendilerini yıldıramayacağını söyleyen öğrenciler daha sonra "POLİS DEFOL", "POLİS İDARE İŞBİRLİĞİNE SON", "BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ" sloganları eşliğinde yürüyüşe geçerek dekanla görüşmek üzere Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dekanlığı'na hareket ettiler. Daha önce kendilerine, kampüse sivil polis sokulmayacağına dair söz veren dekanla görüşme talepleri kabul edilene dek bir buçuk saat süreyle işgal eyleminde bulunan öğrencilerin bu girişimi başarıyla sonuçlanınca, kendileriyle görüşmeyi kabul eden dekana, polisin kampüs içindeki varlığına ve idarenin polisle işbirliğine ilişkin sorular sorularak bu konuda duyarlı olmasını istediler. Daha önce vermiş olduğu sözlerin arkasında durmayan dekandan yine her zaman ki gibi tatminkar cevaplar almayan öğrenciler yaklaşık 1 saat süren görüşmeden sonra olaysız bir şekilde dağıldılar.

çağını bilemeyen polis panzerleri ve robokoplarıyla saldırıya geçti.

Çevik kuvvet polisleri Öğrenci Meclisi Girişimcileri'nin de içinde yer aldığı 55 öğrenciyi gözaltına alması üzerine diğer öğrencilerde taşlarla karşı saldırıya geçti. Yaklaşık bir saat süren çatışma sonrasında öğrenciler E.Ü. Edebiyat Fakültesi önünde toplanarak Öğrenciler Edebiyat Fakültesi Dekanı ile görüşme talebinde bulundular. Dekanlıktan yasal işlemler bittikten sonra arkadaşlarının bırakılacağı haberini alan grup, halaylar çekip eylemlerine son verdi.

Gözaltına alınan öğrenciler ise ertesi gün saat 18.00 civarlarında savcılık tarafından serbest bırakıldı.

CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ'NDE ÖĞRENCİLERE SORUŞTURMA

5 Kasım 1999 tarihinde yapılan YÖK protestosu eylemine katıldıkları gerekçesiyle, Celal Bayar Üniversitesi Fen, Edebiyat, İktisat, Eğitim Fakülteleri ve Beden Eğitimi bölümünde okuyan yaklaşık 40 öğrenci hakkında soruşturma açılmıştır. Üniversite idaresi tarafından başlatılan soruşturmalar, idarecilerin özgür üniversite

isteminin tamamıyla karşısında olduklarını kendi ağızlarıyla itiraf ettikleri, gerici ve faşizan zihniyetlerinin utanç belgesidir. Üniversite yönetimleri ve YÖK'ün öğrencilerin haklarını alma talebiyle yaptığı eylemlere bakış açısını yansıtan bir belge olması bakımından bu soruşturmaya çağrı metnini olduğu gibi yayınlıyoruz.

Adı:.....

Soyadı:.....

Bölümü-Sınıfı:.....

29.11.1999 tarihli savunmanızı yapmak üzere yaptığım yazılı duyuruda ifade ettiğim gibi Yükseköğretim Müdürlüğümüzün 25.11.1999 tarih ve 1828 sayılı yazıları ile Yükseköğretim Kanunları Öğrenci Disiplin Yönetmeliği hükümleri uyarınca soruşturmanızı yapmak üzere görevlendirildim.

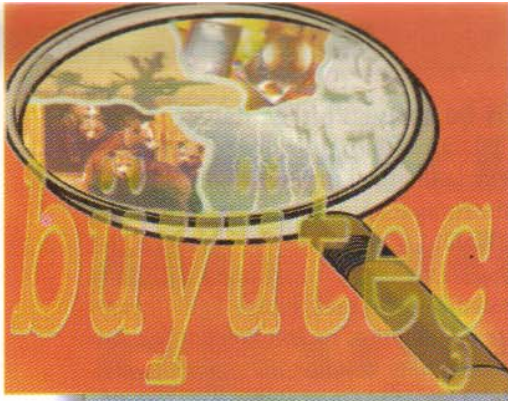
limler Fakültesi Dekanlığı'nın 09.11.1999 tarih ve 6720 sayılı yazılarının ve ekteki üç imzalı tutanakta anlaşıldığı üzere 05 Kasım 1999'da saat 12.25'de Fakülte güvenlik görevlilerinin uyarısına rağmen izinsiz beş dakika YÖK'ü protesto ve Özgür Üniversite çerçevesinde sloganlar atma eylemini diğer fakülte öğrencileri ile birlikte katıldığınız Manisa Emniyet Müdürlüğü'nün 18.11.1999 tarih ve 034409 sayılı yazılarından anlaşı-

İzinsiz YÖK'ü Protesto etmeyi (hemde başka bir fakültede), özgür üniversite içerikli sloganlar atma eylemine, yapılan uyarılara rağmen niçin katıldığınızı doğru söyleyeceğini numusunuz üzerine yemin ederek savunmanızı yapınız.

02.12.1999

imza

SORUŞTURMACI

NÜKLEER ENERJİ TARTIŞMALARI ÜZERİNE

Geçtiğimiz hafta tüm Türkiye'de birkaç gün boyunca üç saate varan elektrik kesintileri yaşadık. Bunun yanında bazı illerde doğalgaz kesintileri de oldu. İnsanlar; "nereden çıktı şimdi bu?" diye birbirlerine sorar oldu. Şaşırmakta haklıydılar. Çünkü genelde bu tür kesintiler daha önceden haber verilirdi. Fakat bu kesinti rastlantıya bakın ki, tam da insanların elektriğe en çok ihtiyaçları olduğu saatte gerçekleştiriliyordu. Tabii böyle bir durumda birçoğumuz bunun nedenini düşündük.

O gün hükümetten açıklama geldi. Türkiye'nin elektrik üretimi yetersizdi. Tasarruf yapmak gerekiyordu vb. Bir iki gün sonra kesinti bitti ve bir açıklama daha geldi. "Nükleer enerjiye geçilmeli, Akkuyu Nükleer Santrali'nin ihalesi bu ay sonuna kadar açılacak".

Peki Türkiye'nin gerçekten nükleer enerjiye ihtiyacı var mı?

Ülkemizde bugün elektrik üretimi gerçekleştiren birimlerin toplam gücü 26 bin MW (yani 26 tane Keban Barajı). En fazla gereksinim duyulan elektrik miktarı ise 18 bin MW. Tek başına bu sayılar bile gösteriyor ki; bir "Enerji darboğazı" yok.

Kaldı ki bir nükleer santral bugün yapılmaya başlansa ve 2005 yılında bitirilse yıllık 1000 MW elektrik üretimi sağlayacak. Oysa 2005 yılında Türkiye'nin toplam elektrik gücü 40 bin MW olacak. Toplam enerji üretiminin 40'da 1'ini sağlayacak bir santral, nasıl "hayati" olabilir? Rusya doğalgazı, Azerbaycan'dan gelecek petrol, Türkmenistan'dan gelmesi tasarlanan doğalgaz, Kazakis-

tan'dan gelecek petrol ve Katar'dan gelecek doğalgaz varken böyle bir gerekçe sunmak başka hesaplar peşinde olduğunu gösteriyor.

Nükleer santrallerin kuruluşuna gerekçe gösterilen bir diğer konu ise ucuzluk. Hükümet her ne kadar tersini iddia etse de enerji santrallerinde elde edilen enerjinin maliyeti: Hidrolikte 750, doğalgazda 680, nükleerde ise 3500 dolar. Bırakalım santral kurmayı bunların devreden çıkarılması için bile 500 milyon ile 2 milyar dolar arasında bir paraya ihtiyaç olurdu.

"Nükleer teknolojisi olmayan devletler çağdışı kalır" (Demirel)

Her ne kadar Demirel böyle dese de bazı Uzakdoğu ülkeleri ile bizim gibi "geri bırakılmış ve geri teknolojilerin pazarlandığı" ülkelerin dışında kimse nükleer santral inşa etmiyor. Son on yıldaki (1996 yılı itibarıyla) durum şöyledir: 12 nükleer santrale sahip İsveç ve 11 santrali olan Almanya yeni santrallerin kurulmasını yasaklamış ve 2010 yılına kadar tüm nükleer güç tesislerini devre dışı bırakma kararı almıştır. ABD de ise 1978'den beri ısmarlanan 116 santralin projesi iptal edilmiştir. Brezilya ise ikisi bitmiş beş santralini devre dışı bırakmıştır. Bunun yanında inşası süren 48 yeni santralin % 85'i Ukrayna, Romanya, İran, Pakistan, Hindistan, Güney Kore ve Meksika gibi ülkelerde yer almaktadır.

1950'lerin sonundan itibaren "ucuz, güvenli ve sınırsız" denilerek yapılan ve özendirilen nükleer santrallerin bırakalım

"ERKEN
ÖTEN
HORROZU
KESERLER"

Tek başına nükleer enerji elbette günah keçisi olarak algılanmama-
lı. Tıpkı depremlerde ve çevre katliamlarında olduğu gibi katleden ve zarar veren: insan hayatını, çevre sağlığını doyumsuz kar hırsına kurban eden emperyalistlerdir. Ülkemizde yaşanan depremlerde de böyle olmuştur sel-
lerde de. Yaşanılan bu afet-
lerin "doğallığı" ise tekellerin çıkarlarında gildir.

çalışır halini işi bittikten sonra bile nasıl bir tehlike olduğu bilinmektedir. Giderek eskiyen santraller ve atıkların ne olacağı sorunu çözülüyor. Atıkların onbinlerce yıl saklanması gerekiyor. Bazı atıklar var ki, etkileri 1 saatle 24 bin yıl arasında değişiyor.

Yalnızca ABD'de 3 milyon metreküp atık bulunmaktadır. ABD'de bu atıkları Antartika'daki buzulların altına gömme, okyanuslara boşaltma, para karşılığı başkalarının topraklarına gömme yoluyla kurtulmaya çalışmaktadır.

Bunun yanında 1980 ve 1989 yılları arasında ABD'de bulunan santrallerde yaşanan 34 bin operasyon hatası ve çalışanların radyasyona maruz kaldığı 104 bin olayın yaşandığı bilinmektedir.

Çernobil de hafızalarımızdan hiç çıkmıyor.

Çernobil kazasının etkilerinin yaşanılanlarla kalmayacağını, faturayı 30 kuşak insanlığın ödeyeceğini belirten kuruluşlar, Ukrayna'da Çernobil kurbanlarının sayısını Ocak 1995 itibarıyla 3 milyon 14 bin kişi, ölüm sayısının ise 683'ü çocuk olmak üzere 32 bin 571'i bulduğunu açıklamışlardır. Bugün Ukrayna, devlet bütçesinin % 7'si bu olayın sonuçlarını temizlemek için harcanıyor. Yaşanılanlar ve yaşanma ihtimali olanlar bu kadar açıkken neden hala nükleer enerjide ısrar edilmektedir?

Herşey Devasa Holdingler

Yılmaz: İyi ki elektrik kesildi

ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz, bir süre önce yaşanan elektrik kesintilerinin hayırlı ve yararlı olduğunu belirterek, böylece enerji sorunun daha iyi algılandığını savundu. Zafer Çağlayan'ın yeniden başkan seçilmesi nedeniyle Ankara Sanayi Odası'nı (ASO) ziyaret eden Yılmaz, Çağlayan'ın nükleer enerjiye geçilmesi, enerji

yatırımlarının önünü açılması taleplerine hak verdi. Yılmaz, şunları söyledi: "Türkiye artık kısır çekişmeleri bir kenara bırakıp enerjide dünya ortalamasını yakalamalı. Enerji açığını süratle gidermeli ve çeşitlendirmeli. Bu çerçevede bu hükümet Türkiye'de nükleer enerjiye geçiş kararını alarak tarihi bir adıma geçecektir." ■ ANKARA

İçin

Bunun cevabı aslında ABD vb. ülkeler ile dünya çapındaki tekel-
lerin bizim gibi ülkeleri nasıl gördüğüyle açıklanabilir. Cevap ortada: Eğer birşeyler satılacaksa, ürünlerinin serbestçe ticaretinin yapıldığı bir PAZAR. Ortadoğu ya da Balkanlar gibi bölgelerde kendi egemenliklerinin inşası ve pekiştirilmesi için bir yerler bombalanacaksa, SUÇ ORTAKLIĞI. Birşeyler atılacaksa ÇÖPLÜK. Ve nükleer santraller konusunda ki cevap da açık: Avrupa ve ABD de gerçek yüzü açığa çıkan nükleer santralleri satan tekellerin pazarları daralmıştır. Yani Türkiye ve benzeri ülkeler, PAZAR'dır.

Bu durumda hem emperyalistlerin geri ve ömrünü tüketmiş teknolojileri yine onlara para kazandırmaya devam etmekte hem de Türkiye gibi ülkeleri bu şekilde bağımlılık ilişkileri içine almaktadırlar.

Oysa yeraltı ve yerüstü zenginliklerimiz bugün birçok ülkeden daha fazladır. Ama ya işleyecek teknoloji yoktur ya da bu teknoloji olmasına ve bu kaynakların nerelerde olduğu bilinmesine rağmen açığa çıkarılmamakta ve işlenmemektedir.

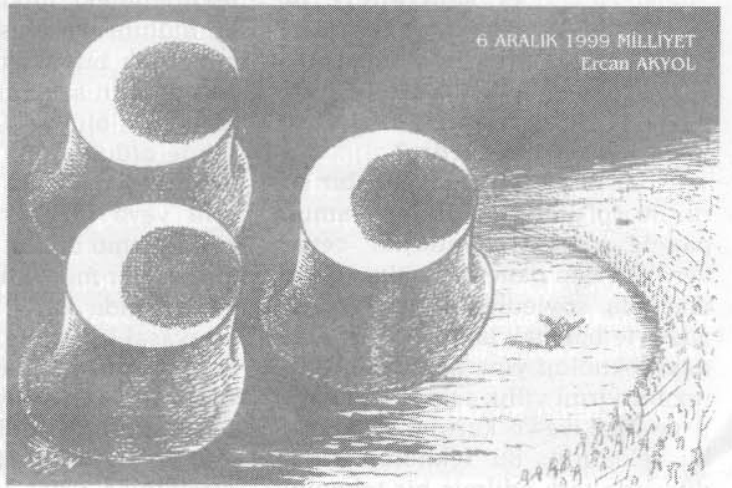
Çünkü bu, büyük miktarda para ve teknoloji gerektirir.

*Bizim gibi ülkelere ise bu paralar ya geleceğimizin ipotek altına alındığı borçlar şeklinde verilir yada bu teknoloji yerine bilerek ve isteyerek kendi inisiyatifimizle birşeyler yapamayalım diye geri teknolojiler verilir. Buralar, tekel-
lerin gelecekteki ihtiyaçlarının karşılanması için adeta bir "stok" olarak kapalı tutulur.*

Yaz aylarında çıkarılan Tahkim Yasası ile amaçlananlardan birisi de Türkiye'nin 35 milyar dolarlık enerji ihalelerini tahkimle güvenceye alarak uluslararası şirketlerin bunları almasını sağlamaktı. Yani her dolarda biraz daha satılan bir ülke ve buna karşı çıkanları "geri zekalılıkla" suçlayanlar...

Hangisi gerçek vatanseverlik?

*Kayseri MHP milletvekili Mehmet GÜL'ün nükleer enerji konusunda açıklamalar yapan bazı bilimadamlarına ilişkin yaptığı "değerlendirmeden". (6 Aralık 1999. Milliyet gazetesi)

- Nükleer santrale karşı çıkan vatan hainidir...

İ.Ü. ÖĞRENCİ MECLİSİ GİRİŞİMİ: NÜKLEER SANTRALE HAYIR!

"Doğal (!) afetlerle hayatımızı karartanlar, nükleerle aydınlatamazlar", diyen İstanbul Üniversitesi Öğrenci Meclisi Girişimi, ülkemizin emperyalizmin çöplüğü yapılması anlamına gelen Nükleer Santrallere karşı bir etkinlik düzenledi.

Panel ve konserden oluşan etkinlik, 13 Ocak 2000 Perşembe günü, İ.Ü. Fen Fakültesi Konferans Salonunda gerçekleştirildi. Saat 13:30'da başlayan etkinliğin panel kısmında İ.Ü. Fen Fakültesi Fizik Bölümü Öğretim Görevlisi Baki Akkuş, Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Yönetim Kurulu sekreteri Hüseyin Yeşil ve İ.Ü. Öğrenci Meclisi Girişimi'nden bir öğrenci konuşmalar yaptılar ve paneli izleyenlerden gelen soruları cevaplandırdılar. AKKUŞ, yaşanan elektrik kesintilerinin nükleer enerji girişimlerine zemin yaratmak amaçlı olduğunu belirtirken işin gerçek yüzünü teşhir eden bazı teknik bilgiler de verdi. YEŞİL ise "Türkiye önce %20'lere varan elektrik kesintilerini yoketmeli. Bu miktar Akkuyu Nükleer Santrali'nden elde edilecek elektrik miktarının 2,5 katıdır" dedi.

Panele Meclis Girişimi adına katılan Zehra KULAKSIZ ise meclisin bu konudaki düşüncelerini aktarırken "ya-pılan ve yapılmak istenen; daha fazla bağımlılık daha

fazla geri bıraktırılmışlıktır" dedi.

Etkinliğe konuk sanatçı olarak katılan Fuat Saka'da Öğrenci Meclisi Girişimi'ne teşekkür etti ve her zaman destekleyeceğini belirtti. Panelin ardından Tolga Sağ sahneye çıktı. Öğrenciler Tolga Sağ'la birlikte türküler söyleyip, halaylar çektiler. Yaklaşık 500 öğrencinin katıldığı etkinlik saat 17:00'de alkışlarla sona erdi.

Öğrenci Meclisi Girişimi tarafından düzenlenen panele de katılan İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Dekan Yusuf AVCI ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz

bu teknolojiyle işleyen santraller bile yavaş yavaş kapatma yolundalar. İşleyen santraller çevrecilere, biyologlara, bilim adamlarına göre "en temiz" deniliyor ama temizlik, görünür temizlik. Onun dışında yine fizikçiler anlattı. Özellikle bu eski teknolojiye nükleer santrallerin en mühim meselesi atık problemi; çok daha büyük malzeme atılıyor ve bunların saklanması çok önemli bir sorun oluyor. Gene eski teknolojiye olduğu gibi en ufak bir çatlakta veya yanıkta diyelim ki deprem veya farklı nedenlerden bir şey oldumu önüne geçilmez bir takım şeyler meydana geliyor. Bunların başında baca kirlenmesi veya kimyasal kirlenme, çevreye o anda zarar vermiyor. Ama daha sonra öyle bir ziyan veriyor ki, bu bizim nesillerimizde dölden dölge geçiyor. Olduğu gibi eşem hücrelerine girebiliyor veya insanın vücudu-

nun herhangi bir yerinde radasyon kalıyor ve devamlı oradan bazı organlara bombalama yapıyor. İnsan ömrü yaklaşık 60-65 yıl dersek 65 yıl bombardıman oluyor ve bu insanların çocuklarına da geçebiliyor. İşte bunu nedense göremiyoruz. Şimdi düşünün bundan sonra 50 sene sonra çıkıyor ki, Çernobil'den sonra birtakım şeyler oldu bütün dünyada. Oldu birşey ama işte bunu nedense göremiyoruz. Şimdi düşünün bundan 50 sene sonra çıkabilecek bir kirlilik için farketmez diyorlar. "Benden sonra tufan, ben nasıl olsa elli sene yaşamayacağım, elli sene sonra nükleer santralden bana ne?"... İşte o tip düşünenler var. İşte bu çok önemli. İşte ben o yüzden nükleer kirliliğin çok uzun süreceği için, bu bakımdan kişisel olarak istemiyorum, biyolog olarak istemiyorum. Beni en çok korkutan şey; bu teknoloji ile hem atık problemi yaşanması hem de eskimiş olmasın-

Ülkemizin nükleer santrallere ihtiyacı var mıdır? Ve bu santrallerin ülkemize getirileri götürüleri nelerdir?

Bu çok geniş bir soru. Bu sorunun büyük bir kısmına panele katılan arkadaşlar cevap verdiler. Ben panelde, açılış konuşmasında söylediğim gibi biyolog gözüyle bakmak lazım. 2000 yılındaki teknoloji yine nereden baksanız bir yirmi yıllık eski bir teknoloji ve Türkiye'ye kurulmak istenen bu teknoloji. Bu teknoloji zaten dünyada terk edilmiş bir teknoloji

dan dolayı. Artı, Akkuyu'da jeologların da ciddi olarak söylediğine göre geniş bir fay da geçiyor oradan. Yani her an birşey olabilir. Buraya birinci dereceden deprem bölgesi diyorlar. Buraya nükleer santral yapmak intihar etmek anlamına gelir. Bence hiç gereği yok. EMO'dan o arkadaş da söyledi, %30'unu kullanamıyormuşuz. %30 enerji kaybı varmış. Onları bence bir düzeltsek bir iki barajdan daha...

Bir de barajlar konusu var. Bu konuda düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Aslında baraj bile çevre için tehlikeli. Yani şöyle tehlike; bir baraj kurduğumuz vakit bir yerde; orada ne olduğunu bilmediğimiz bir sürü şey yok oluyor. Mesela bakın, biyolojik çeşitliliğimiz ve zenginliğimiz var. Atatürk Barajı, gayet iyi kuruldu muruldu ama orada ondan evvel bir süre çalışma yapmak lazım. Hangi hayvan, hangi bitki türleri vardı, ne oldular? Hiç kimse bilmiyor. Yani ne olduğunu neyi kaybettiğimizi bilmiyoruz. Böyle bir ortamda baraj bile aslında bütün zoolog ve botanikçilerin en korktuğu şey; ne olduğunu bilmediğimiz bir şeyin yokolması. Orada bir varlık vardı ve hepsi su altında kaldı. Şimdi suyun içinde başka canlılar var. Bu bile bir problem ama buna rağmen nükleer santralden çok daha temiz ve insan için bence daha iyi olan hidroelektrik santralleridir. Bunları yapmak lazım.

Diğer enerji üretim yöntemleri hakkında neler diyebilirsiniz?

Bakın bütün dünya ve Avrupa'da bile şu an rüzgar enerjisine geçtiler. Yani bir sürü bize de yayınları geliyor. Rüzgarı bol bir ülkedeyiz ama bir tane rüzgar ile işleyen santralimiz yok bizim. Hamburg'tan biliyorum; böyle giderseniz, 60-70 tane pervane görürsünüz, dev pervaneler. Bunlardan mükemmelen yörenin elektriğini temin ediyorlar. Onun dışında daha neler var... O kadar çok teknoloji var ki, dalga teknolojisi var. Dalga ile bile elektrik üretiliyor. Yani bir sürü şeyler varken en kolay en tehlikelisi bence ve insanın dölüne

geçtiği için dölden döl e giden bir kirliliği götürmenin bir alemi yok. Ben o düşüncedeyim.

Peki bu sorun karşısında aydın ve öğrencilerin tavrı sizce ne olmalıdır?

Sizin yaptığınız gibi gayet legal, demokratik yollardan ve halkı bilinçlendirmek, paneller yapmak ve izin alarak gösteriler yapmak. Yani kamuoyu oluşturmak. Ve kamuoyu oluştuktan sonra bana öyle geliyor ki bu, meclise ve hükümete kadar yansıyacak. Zaten hükümetin bir kanadı bildiğim kadarıyla bayağı tedirginlik içinde. Ve bu yenden yeniden uzatılıyor yani bir normal gitmeyen durum var. 6-7 aydır bu erteleniyor. İhalesi yapıldı ama daha bilemiyorum ertelenme durumu var. Yirmi sene önce alınmış bir durum var. yani düşünün yirmi sene önce nükleer santral yapılınsın diye bir karar çıkıyor ve yirmi sene sonra 2000'li yıllarda nükleer santral uygulamaya geçecek. 1990'lı yılların bir "Çevre Etki Değerlendirme" raporu var. Her kurum ve kuruluş için bu rapor

şart. Bu rapor var mı, şimdi onu da bilmiyoruz. Bu rapor olmadan orada kuruluş yapılamaz. Çevre Bakanlığı'nın buna el koyması lazım artı Turizm Bakanlığı'nın el koyması lazım işlere. Yani hem turizmi hem çevreyi çok yakından ilgilen-diriyor. Onun için "ÇEK" raporu dediğimiz çevre değerlendirme raporunun olması lazım. Bu raporu da yapanlar, bu baskıların hepsini söyleyecekler. Şu anda nükleer santral olduğu vakit, şu andaki teknolojiyle ne gibi zararları olacak yani çevreye ne gibi etkiye bulunacak? zaten onları söyledikten sonra müsaade edeceklerini sanmıyorum.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şeyler var mı?

Ben yine söylüyorum, eldeki mevcut enerjiyi kayba uğratmadan intikal ettirmekle çözülebilir, bir. İkincisi alternatif birtakım enerjilere yönelmek gerekir yani enerji üretimleri için alternatif bir takım çareler aramak.

Teşekkür ederiz.

CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST SALDIRI VE TUTUKLAMALAR

Kendilerinden olmayan herkese saldıran Amerikancı MHP beslemeleri bu kez de Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde devrimci-demokrat öğrencilere saldırdılar.

17 Ocak Pazartesi Günü Sosyoloji kantininde elleri sopalı bir şekilde saldırıp iki öğrenciyi ağır yaralayan faşistler, polis gözetiminde okulu ellerini kollarını sallayarak terkettiler.

18 Ocak Salı günü saldırıyı protesto etmek için biraraya gelen öğrenciler, 12:30'da Merkezi Kafeterya'dan rektörlüğe yürüdüler. Rektörlük önüne gelindiğinde bir basın açıklaması yapmak isteyen öğrenciler, burada polis engeliyle karşılaştılar. Geri adım atmayan ve halkı bilgilendirme haklarını kullanmakta ısrar eden gençlere polis saldırdı. Burada 18 kişi dövülerek gözaltına alındı. 18 kişinin gözaltında tutulmasına devam edilirken basına ve kamuoyuna yazılı bir basın açıklaması yapan demokrat öğrenciler, yaşananların bir sağ-sol çatışması olmadığını vurguladılar.

20 Ocak günü nöbetçi mahkemeye çıkarılan öğrencilerden Ethem Hacı, Abdülkadir Özdemir, Muzaffer Yıldırım, Kahraman Çakal, M. Ali Yeksar, Selahattin Çapar, Fatma Göçer, Arzu Doğan izinsiz gösteri ve yürüyüş yaptıkları gerekçesiyle tutuklandılar.

Sivas'ta polis ve yargıçlar bu tavırlarıyla belki de bundan sonra gelecek saldırıların önünü açtılar.

Genç sayıdan bu yana EĞİTİM HABERLERİ

VAKIF YURTları, MİLLİ EĞİTİM'E

Milli Güvenlik Kurulu'nun "irticai faaliyetlerde bulunan bazı vakıf yurtlarının denetim altına alınması" ile ilgili olarak aldığı "tavsiye kararı"nın ardından Vakıflar Genel Müdürlüğü bünyesindeki yurtlar Milli Eğitim Bakanlığı'na devredildi. Bu yurtların kapsamında 11 bin öğrenci ve 100'ü aşkın yurt bulunuyordu.

23 YIL SONRA...

1976 yılının Ağustos ayında Demirel tarafından temeli atılan Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, 25 Kasım 1999 günü yine Demirel tarafından açıldı.

SON ÇARE ÖĞRETMENLİK

400-500 milyon lira karşılığı alınan pedagojik formasyon kurslarına ilişkin yapılan bir ankette bu kurslara katılan öğrencilerin çoğunun açıkta kalmamak için öğretmenliği tercih ettiği ortaya çıktı. Mersin Üniversitesi'nde bu kurslara katılan 230 mezun ile yapılan ankette bu kişilerden % 22,7'si öğretmenliği kişiliğine uygun bulduğu için, % 17'si de işsizlik nedeniyle seçtiğini belirtti.

YAPILAN BİR ARAŞTIRMAYA GÖRE...

Niğde Üniversitesi'nde öğretim üyesi başına 149, Dumlupınar Üniversitesi'nde 167, Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde 93, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi'nde 73 öğrenci düşüyor.

YÖK'TEN ÖZEL JÜRİ

Üniversitelerin araştırma kadrolarına alınacak yüksek lisans ve doktora öğrencilerini YÖK'ün oluşturacağı özel jüri sorgulayacak (sözlü sınav yapacak). YÖK, bu kararın gerekçesini, "Üniversitelerdeki irticai ve bölücü kadrolaşmayı önlemek" olarak açıkladı. Öğrencilerin seçimindeki tek belirleyici kurul da bu olacak.

ÖĞRETİM ÜYELERİNE TOPLU İHRAÇ

Van 100.Yıl Üniversitesi'nde "türban eylemine" katıldıkları gerekçesiyle 18 öğretim üyesi hakkında soruşturma açan Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK), öğretim üyelerinin 10'unu üniversiteden uzaklaştırırken 8'ine ise "hafifletici nedenlerle" çeşitli disiplin cezaları verdi.

YÖK'TEN ÖĞRETİM ÜYELERİNE YENİ BASKI YÖNETMELİĞİ

7 ay önce öğrencilerin okuldan atılmalarını kolaylaştıracak bir yönetmelik çıkartan YÖK, bu sefer de aynı içerikte bir yönetmeliği öğretim üyeleri için çıkardı. Yeni yönetmeliğe göre "irticai, bölücü" denilerek hemen her türlü hak arama eylemi suç sayılıyor.

DEMİREL, GENÇLİĞE SABIRLI OLMAYI ÖĞÜTLEDİ.

14 Aralık'ta İstanbul Üniversitesi'nde yapılan bir panele katılan Demirel, bir öğrencinin "Satırların, bıçakların altında öğrenim görüyoruz... hastane kapılarında ölen insanlar var. Biz bunları dile getirince konuşurmak istemiyorlar" sözü üzerine, "Kim diyor size 'susun' diye? Şiddete alet olmayın. Sabırla bu yolları kullanın. Bu susmak yerine seslenmek olur", dedi. (Gençliğe uygulanan şiddet de zaten sabretmeyi ve elde olanla avunmayı "öğütlemiyor mu?" Ne farkı var?)

KATKI PAYI ZORUNLU

Eğitimin anayasa tarafından sözde güvence altına alındığı ülkemizde hükümet, 2000 yılı programına "öğrencilerin ödeme seviyelerine göre eğitime katkı yapmaları sağlanacaktır" şeklinde bir madde koyarak katkı payı adı altında yapılan soygunu süreklileştirdiğini gösterdi.

EĞİTİM PROGRAMLARINDA AB İHTİYAÇLARI

ODTÜ yönetimi, üniversitelerin "çağın gerektirdiği" mesleklerle yönelmesi gerektiğini belirterek var olan çalışmaların AB'ye uyum çerçevesinde ele alınması gerektiğini belirtti. Bu çerçevede, "küreselleşme, standardizasyon, akreditasyon" çalışmaları yaptıklarını açıkladılar. (Pek hayrımıza bir şey olmasa gerek)

BİLGİYİ ÜRET VE SAT

Yıldız Teknik Üniversitesi Rektörü Ayhan ALKIŞ, "amacımız, dünyaya açılmış, sanayi ile bütünleşmiş, bilgiyi üretten ve pazarlayan çağdaş üniversiteler olmaktır" dedi.

DOĞRAMACI HOLDİNG

YÖK eski Başkanı İhsan DOĞRAMACI'nın Hacettepe Üniversitesi oluşturulan kurduğu vakıf şirketlerinin sayısı bugün 101'e ulaştı ve bu şirketlerin yıllara göre 10-20 milyon dolar arasında değişen karları, Bilkent Üniversitesi'ne aktarılıyor.

BU PLANLAMA KİMİN İÇİN?

Milli Eğitim Bakanlığı sınıf öğretmenini istiyor, YÖK, Fransızca ve Almanca öğretmeni yetiştiriyor. Halbuki Bakanlık son 10 yıldır Almanca ve Fransızca öğretmeni almıyor.

ÜNİVERSİTELERE CİLA

YÖK, Anadolu'daki üniversitelerde yapılacak çeşitli düzenlemeleri kapsayan bir proje hazırladı. Bu projenin 300 milyon dolarlık finansmanı ise dışardan gelecek kredilere bağlı.

YÖK'TEKİ YOLSUZLUKLARA KOMİSYON ÖRTÜSÜ

Hükümet içi çelişkiler sonucu kurulan araştırma komisyonunda kirli çamaşırlar ortaya dökülmeye başladı.

Ancak tüm gerçeklerin açıklanacağını beklememek gerek. Ortaya çıksa ne olacak? YÖK'ün kendisi başlıbaşına bir gayri meşruluk değil mi zaten?

FAKÜLTEDE İÇTİMA

Askerlik yapan öğretim elemanlarını bölgelerindeki fakültelerde işbaşı yaptırarak uygulama, YÖK ve MGK imzasını taşıyor. Buna göre üniversite elemanları hem fakültelerde ders verecekler hem de askerliklerini yapacaklar. Emirleri de elbet komutanlarından alacaklar.

BAŞKANLAR YOLCU YÖK HANCI

Kemal GÜRÜZ, yeniden YÖK Başkanlığı'na atandı. Profesörlüğü bile tartışıldı ama okullarımızdaki sorunların sorumlusunun YÖK olduğu tartışılmadı.

BU GÜVENLİK KUVVETLERİ KİME ÖZEL?

Üniversitelerde zaten varolan Özel Güvenlik Birimleri daha da özelleştirilerek Özel Güvenlik Kuvvetleri halini alı-

yor. Okullarımızdaki asker-polis işgalini süreklileştirmek isteyen devlet, bu "kuvvetlerin" başına da subay, MİT'çi, Şube Müdürü düzeyinde yöneticiler atayarak "iş ehline" bırakıyor.

SERMAYEYE SELAM PEŞKEŞE DEVAM

"Hükümetin 2000 yılı programından aynen aktarıyoruz: Özel Eğitim Kurumları Kanunu, bu kurumlara arsa tahsis, vergi muafiyeti, vergi iadesi, cari harcamaların bir kısmına devletin katılması, düşük faizli yatırım ve işletme kredisi gibi teşvikleri kapsayacak biçimde yeniden düzenlenecektir."

BOLU'DA ÖĞRENCİLER, SOKAKTA KALACAK

Bolu'da üniversite öğrencilerinin sadece 3bin 500'ünün barınma sorununun çözüldüğü ama bin öğrencinin ise barınacak yerinin olmadığı açıklandı. Deprem sonrası yapılan yardımlarla konağını yenileyen ve jakuzili banyo yaptıran Vali, öğrencilerin sorunlarının en kısa sürede çözüleceğini söyledi.

HAKSIZ GÖZALTI VE TUTUKLAMALARA CEVABIMIZ:

ANADOLU'NUN HER YERİNDE VAROLMAYA DEVAM EDECEĞİZ

Ülkemizde Gençlik dergisi, Anadolu'da ve İstanbul'da bulunan üniversite öğrencilerinin gerek özel gerek genel sorunlarını dile getiren bu sorunların nasıl çözüleceği noktasında yol gösteren konularıyla, haberleriyle öğrencileri bilgilendiren yazı tekniği ve üslubuyla herkesi kucaklayan bir kitle aracıdır.

Üniversitelerde birçok sorunla karşılaşyoruz ; çözüm yeri ise söz, karar hakkına sahip oldukları kendilerini ifade ettikleri alan olarak da öğrenci meclisleri diyoruz. İşte bu noktada Ülkemizde Gençlik Dergisi öğrenci meclisiyle öğrencilerin arasında köprü vazifesi görüyor. Yani öğrenci meclisinin sesi soluğu da diyebiliriz.

Bugün gençliğimize baktığımızda kendini insanlardan, sorunlardan soyutlamış, bireysel bir yaşam tarzını tercih etmiştir ya da ettirilmiştir. Bu yaşam tarzında belirleyici olan ise bireyin kendisiydi. Bizler kendi iç dünyasına kapalı bireysel yaşam tarzını değiştirmek, kolektivizmin güzelliğini, birlikteliğin önemini, paylaşımın artması adına kültürleri ve inançları ne olursa olsun, insanları bir araya getirme elçiliğinde bulunmak için dergimizin Antakya bürosunu açmakla Antakya'nın sesi olmak istedik. Tabii ki kolay olmadı. Tam üç yıllık bir emek sonucunda oluşturduğumuz birikimi büromuzda somutlaştırmak bir yerde süreklileştirmek istedik. Ama bu ülkede emeğe, birlikteliğe, kolektivizme tahammülü olmayanlar da vardı. Emeğe, birliğe dair ne varsa kendilerince yok edilmeliydi; hem de kendi yasalarını çiğnemek pahasına. Büyük bir coşku ve heyecanla 14 Kasım '99 pazar günü açtığımız Ülkemizde Gençlik Antakya büromuz 29 Kasım '99 tarihinde gayri meşru bir şekilde sivil polisler tarafından basılarak temsilcimiz Deniz Ulusoy ve misafirlerimizden Seval Yaprak, Fikret Gürset yaka paça bir şekilde gözaltına alınarak komplo sonucunda tutuklanmışlardır. Sadece bununla da yetinmeyip okulda sorunlarına duyarlı, birlikteliği savunan Mustafa Kemal Üniversite'si öğrencilerin-

den Neslihan Hüzmeli, Erdem Onur Yıldız, Çukurova Üniversitesi Ceyhan Meslek Yüksek Okulu öğrencisi Aysel Hüzmeli de bu gayri meşru tutuklamalardan nasiplerini almışlardır. Gerekçe olarakta 25 Aralık '99 tarihinde Antakya'da bulunan Gima, Migros, Seat Honda, Tofaş şirketlerin bombalanması. Suçlandıkları noktaya baktığımızda olayın komplo boyutunu daha rahat görebiliyoruz. Çünkü bu insanlar gerek okulda akademik-demokratik mücadele verirken gerekse de dergi çalışmalarında sürekli gözler önündeler. Polisler olayın faillerini bulamadıklarından dolayı muhalif güçlere saldırmakla bulmuştur çareyi. Oysaki Antakya halkı ve üniversite gençliği bu insanları çok iyi tanıyorlar. Bundan dolayı ki bu komploları boşa çıkacaktır. Bizler buna inat kolektivizmin güzelliğini yaşadığımız o güne yani açılışa dönmek, açılışa neler yaptığımızı sizlerle paylaşmak istiyoruz. Açılışa birbuçuk aylık süreç yaşadık. Büronun açılışı için Antakya halkından belediye başkanından dershane, lise, üniversiteli gençlikten yardım gördük. Büromuzun açılışına yaklaşık otuz kişi katıldı. İlk olarak bir saat süren bir sohbet yapıldı. Bu sohbetle derginin ilk iki sayısı üzerine konuşuldu. Genel eksiklikler ve artıların dile getirilmesinin yanı sıra, nasıl bir büro, nasıl bir gençlik istiyoruz, gençlik kime hitap ediyor? Kimin dergisi gibi soruların cevaplarını bulmaya çalıştık. Derginin daha içerikli olmasının kendi ellerimizde olduğunu ve her gençlik okurunun aynı zamanda bir çalışan gibi hareket etmesi gerektiği vurgulandı. Bu öneri ve düşüncelerin aktarılmasının ardından açılış ikramı yapıldı. Türkülerimiz ve halaylarımızla Gençlik'imizin açılışını kutladık. Bugün ise devlete vergisini veren yasal dergimiz kapalı durumda. Ama çürümeye, yozlaşmaya, ahlaksızlığa karşı açtığımız bu mevizimizi yine birlikteliğimizden aldığımız güçle tekrar kazanacağız.

Ve tekrar Antakya'dan Ülkemizde Gençlik Dergisi'nin soluğu olmaya devam edecek, bu komployu boşa çıkaracağız.

Öğrenci Temsilciler Kurulu ya da

YÖK'ün

demokrasi dekoru

Yıllardır üniversite kapılarını emekçi çocuklarına kapatmak için türlü türlü dalavere çeviren YÖK; son yıllarda bu işin iki yönüne oynuyor.

Bunlardan birisi, her önüne gelen sermayedara vakıf üniversitesi açmasının önündeki engelleri kaldırmak ve bunların daha bir işler hale dönüşmesini sağlamak için üniversite har(a)çlarına yüzde yüzleri aşan zamlar yapması ikinci ayağı ise bu durum karşısında yükselebilecek öğrenci hareketliliğini ve bu hareketliğin yaratacağı öğrenci örgütlenmelerinin önünü tıkamak için yaptığı demokrasiçilik oyununu oynamasıdır.

Yök bu tarz senaryoları hep hayata geçirmeye çalıştı. Bu yolda kendi cephesine kazanım sağlayabilmek için sürekli uğraştı YÖK, geçirmeye uğraşıyor da.

Üniversiteleri paralı hale dönüştürmenin en sert girişimini 1995-1996 öğretim yılı başında har(a)çlara yaptığı yüzde 300 zamları yaptı. Bununla yetinmeyip aynı sene ortasında-ikinci yarıyıl başında yeni bir zam yapma girişimi ise öğrencilerin bardağını taşıran son damla oldu. Ülkenin dört bir tarafından öğrencilerin muhalefeti gelişti. Ve bu muhalefet yeni meşru örgütlenmelerin önünü açtı.

Bu durum karşısında önlemler geliştirmek isteyen doğal olarak işi de bu-Yök, bir anda demokrasi hamisi kesili verdi ve üniversite öğrencilerinin artık birlik yapabileceğini deklara etti. Ama birliğin modelini ve ilkelerini YÖK kendisi çiziyordu adına da Üniversiteli Öğrenci Birliği ismi-

ni veriyordu. Bu kararı aldığı 23 Mart'96 günü öğrenciler Rektörler zirvesinin yapıldığı Çankaya'nın 500 metre uzağında Kızılay Meydanı'nda öğrenciler joplanıyordu.

Atacağı her adım YÖK tarafından tespit edilen bu "birlik" sivil faşistler tarafından kararın ertesi haftası kurultay yapmaya kalktılar. Umdukları gibi olmadı sadece sivil faşist üç beş çapulcu katıldı-kurultaylarına.

Bu tutmadı ardından Üniversite yönetimiyle öğrenci sözde "iletişim" kuracağı, sürekli olarak "öğrenci sorunlarının" dinleyeceği bir oluşum ortaya çıkardı YÖK. Adına Öğrenci Temsilciler Kurulu dediler. Bu Temsilciler öğrenci olacak, bunları öğrenciler seçecek, seçilen öğrenciler fakülte temsilcisini seçecek, fakülte temsilcileri üniversite temsilcisini seçecek, böyle bir tabandan tavana doğru "demokratik işleyiş" çizmişti YÖK. Ama gel gör ki bunların yapacağı işi de YÖK sınırlamıştı.

Seçilen OTK'lar okullardaki sorunlarla ilgili öneriler getirecek ama bu önerilerin kabul edilip edilmeyeceği okul yöneticilerinin insiyatifinde olacak. Seçilebilmenin şartı alttan ders bulunmamak, okul içinde yada dışında hiç bir olayın içinde bulunmamak, bu konularda disiplin cezası yada gözaltı, tutuklama halinin olmaması şartı aranıyordu.

Bu tip örgütlenmenin başta belirttiğimiz üzere öğrenci örgütlenmelerinin önünü tıkamak olduğu gibi konulan seçilme yasalarıyla muhalif öğrencilerin adaylığının önüne geçmiş oluyordu.

Kısaca ÖTK'nın gelişiminden bahsettik. Dayatılan bu politika her yönüyle görülüyor ki YÖK'ün kurmuş olduğu çarkın bir cendesinden öte bir şey değil. Bir ke-re öğrencinin kurduğu bir örgütlenme değil; tamamıyla kerdi çizdikleri çerçevede dayatılarak oluşturulan kukla bir vitrin dekorundan öte bir şey değil. Üç öğretim yılıdır dayata dayata seçim yapıyorlar, seçimleri bir hafta önce haber verip, bir sınıf yada anfide derste kim varsa onlarla yapıyor. Her şey çok basit-tamda kendilerinin istediği şekilde- gelişiyor. Seçilen ki aday olan bulunursa adayların ne iş yaptığı, ne zaman toplandığı, ne öne-ride bulundukları, ne gelişme sağladıkları ise tamamıyla yeraltı işleyiş sırrı. Sormak gerekiyor; bu öğrencilerin demokratik örgütlülüğü mü? şeffaf bir işleyiş mi? adına ne deniyor? üniversite yönetimine öğrenciler katılmış mı oluyor?

Tüm öğrencilerin iliklerine kadar hissettiği YÖK zulmünün boyutlarından tarzından en apolitik öğrenciler bile haberdar. Çünkü okulun kapısına adım attıklarında bu yükü yaşamlarında hissediyorlar. Boyunlarına bir urgan geçiliyor ve bu urgan her gün YÖK tarafından biraz daha çekiliyor.

YÖK'ün organize ettiği bu sö-mürü ve zulüm çarkının dişlisi içinde olmamak YÖK'ün dayatmalarının karşısında olmayı gerektirir. YÖK, başta emekçi çocuklarının olmak üzere tüm kesimden öğrencilerin üzerindeki boyunduruk aygıtıdır.

ÖTK,YÖK'ün öğrenci haklarını savunduğundan değil; bilhassa

kendi dayatmalarını hayata geçirme isteğinden kaynaklı oluşan bir girişimdir. Bu girişim YÖK saltanatıdır.

Neden karşı olmalıyız? Bir öğrenci olarak YÖK'ün yaptığı her iş gibi bu işinde altının boş olduğunu görmemiz gerekiyor. Bunu üç dönemdir hiçbir iş yapılmadığından ve yönetimin zaten aynı şekilde karar almasından görebiliyoruz. Kaldı ki üniversite yönetimi alınan kararlar öğrencisi araştırma görevlisi müstahdemde dahil tüm üniversite unsurları tarafından sağlanmalıdır. Bu yönüyle zaten böyle bir işleyiş oluşmamıştır. YÖK bu işi biraz halk deyiminde olduğu gibi "dost beni bahçede görsün" (doğrusu dostlar alışverişte görsün) anlayışıdır. Öğrenciye hiçbir getirisi yoktur.

Neden karşı olmalıyız? Bir devrimci demokrat öğrenci olarak, kurulurken bizleri dışarıda bırakmak için oluşturulan yasaları olan böylesi bir kurum nasıl olur da Öğrenci Temsilcileri Kurulu adını alır. Başta bizlerin bu oyunu bozmamız gerekirken bazı pusulası şaşmış kesimler buna karşı olmadıkları gibi yapılan bu seçimlerin unsurları oluveriyorlar. Yapılan savunma şu; "Bizler sistemin açıklarından yararlanmalıyız" mantığı elbette sistemin bazı boşluklarından ve boşlukların içini doldurmak doğrudur. Yasal olan işler bizim işimize amacımıza yarıyorsa gireriz çalışma yürütürüz.

ÖTK böylesi bir boşluk değil. Aksine devrimci demokrat muhalif örgütlenmelerin önüne taksit olması için geliştirilen bir oluşumdur. Böylesi bir paradokstan kurtulmak ÖTK'yi teşhirle olur. ÖTK'ya oy atmakla değil.

ÖTK lehine yapacağımız her açıklama ÖTK seçimlerinde atacağımız her oy bize daha zamlı harç daha fazla cop daha çok hak gaspı olarak dönecektir. Bunun bilincinde hareket etmemiz gerekiyor. YÖK sisteminin çarkının dişlisi olmayalım.

BU KEZ TAYYARE İLE...

ABD'nin Küba'daki halk iktidarı-na yönelik karşı devrimci oyunları sürüyor. Küba'da, devrimin yıldönümünde, ABD F-16'larının koruduğu küçük bir uçaktan Küba topraklarına atılan bildirilerde halk, Castro'ya karşı ayaklanmaya çağrıldı. ABD'nin kendini gizlemek ve kendinden bağımsızmış gibi göstermek için "Dünyanın Komünist Karşıtı Devrimci Güçlerinin Başkumandanı" imzasını attığı bildirilerde Küba devlet Başkanına ağır hakaretler ediliyor.

KÜBA HALKI ELİAN'I GERİ İSTİYOR

Geçtiğimiz ay denizde bir kaza sonunda ABD tarafından kaçırılan Elian'ı geri isteyen yüzbinlerce anne ve çocuk Küba'nın başkenti Havana'da "Elian bizimdir, bizim kalacak" sloganları ile yürüdü.

RUMENLER ÇAVUŞES-KU'YU ÖZLÜYOR

1989 yılında eşiyle beraber bir ABD operasyonu sonucu kurşunra dizilen Nikolai ÇAVUŞESKU bugün halk tarafından özlemle anılıyor. "Refah, mutluluk ve özgürlük" vaatleri ile kandırılan halkın 3'te 2'lik kısmının kendini halk iktidarının olduğu yıllarda daha mutlu hissettiği açıklandı.

133 KATRİLYONLUK SARHOŞLUK

Alkolden kaynaklı kaza ve hastalıklar ABD'ye yılda 250 milyar dolara maloluyor. Yetişkinlerin %5'i ise alkol bağımlısı.

VENEZUELLA'DA SEL

Geçtiğimiz ay meydana gelen sel "felaketinde" 5 binin üstünde insanın öldüğü ve 7 bin kişinin kaybolduğu bildirildi. Son 50 yılın en ağır felaketi olarak nitelenen olayda 200 bin kişi ise evsiz kaldı.

İNGİLİZ POLİSİ'NDEN İŞKENCEYİ ÖRTBAS

1996-97 yıllarında polisin suçlandığı 305 işkence olayıyla ilgili olarak uluslararası mahkemelere 4,35 milyon dolar tazminat ödeyeceği açıklandı.

TEKELLEŞEN MEDYA

AOL ve Time Warner şirketlerle toplam 350 milyar dolarlık bir birleşmeye imza attılar. Birisinin internet birisinin medya alanında tekel

DÜNYA HABERLERİ

olduğu bu iki şirket yüz milyonlarca insanın ne duyup ne göreceğine karar verecek. Oluşan tekelin toplam ekonomik büyüklüğü Türkiye bütçesinin 2 katı.

IRKÇILIĞIN BAYRAĞI KONGRE BİNASINDA

ABD'de hala ırkçılığın kalelerinden sayılan Güney Carolina'da yerel Kongre binasında ırkçılığı simgeleyen "Güney Konfederasyonu" bayrağının asılı kalmasını isteyen ırkçı beyazlar, 6 bin kişilik miting düzenledi.

BİR HALKIN GELECEĞİ ÇÖPLÜK YAPILDI

ABD, Utah eyaletinde yaşayan Uteler'den 100 yıl önce gaspettikleri 33 bin 600 hektar toprağı geri veriyor. Ancak bu toprakların hepsinin radyo aktif atık barındırdığı anlaşıldı.

ROSA LUXEMBURG YÜRÜYÜŞÜ HERŞEYE RAĞMEN YAPILDI

9 Ocak günü yapılması gereken ancak Alman devletinin "bomba ihbarı" gerekçesiyle engellediği yürüyüş, 15 Ocak günü 3 bin kişinin katılımı ile gerçekleştirildi. Yürüyüşte Türkiyeli devrimciler de katıldılar. 100 bin kişinin mezarını ziyaret ettiği Luxemburg 81 yıl önce Alman halkının iktidar mücadelesinde sömürücüler tarafından öldürülmüştü.

ABD İSTEMEDİ DARBE GERİ ALINDI

Endonazy'a da bir yargıç, bir yerli lideri ve bir askerden oluşan darbe girişimcileri darbeyi gerçekleştirmelerine rağmen ABD'nin karşı çıkması ve ambargo uygulama tehdidi nedeniyle yarıda kaldı. Darbeciler, ABD'nin isteği üzerine yönetimi eski başbakanın yardımcısı Noboa'ya bıraktı.

Anadolu halkları

ESARET ALTINDA YAŞAYAMAZ

bre dağlarını sevdiğim
bre karlarını baharlarını
erzurum'da barını
sivas'ta semahını
silifke'de çam dalında
keklikçesini

bre gözlerini sevdiğim
dört mevsimde sekiz
iklim

isparta'da gülünü
bitlis'te tütünü

malatya'da günbalını
sevdiğim

bre nedir bu rezillik
bre nedir bu çirkinlik
bu pislik
uğruna can verdiğim

demirsin sen

kömürsün sen

petrolsün

aydınlıkta karadiken

karanlıkta gülsün sen

en anacan ağıtsın sen

dünyada

en babacan öğütsün

Üzerinde yaşadığımız topraklar ayaklarımızın altından kayıp gidiyor. Yediğimiz ekmek, içtiğimiz su, giydiğimiz elbise bizim değil. Çıkarılan yeni yasalarla, -tahkimle- santim santim bağımsızlığımızı kaybediyor, kendi ülkemizde ölene kadar çalışma zorunluluğu ile modern köleler haline getirilmeye çalışılıyor.

Tarihimize baktığımızda atalarımızın, dedelerimizin, ninelerimizin yüzyıllardır bağımsızlık için canlarını verdiğini, asıldıklarını okuyoruz, duyuyoruz. Özgürlüğün bedeli neyse bu bedeli ödemekten çekinmediklerini görüyoruz. Tabi bunu yalnızca uzak süreçte değil yakın süreçte de gördük. Peki bu insanları korkunun önüne geçiren, esaret zincirini kırdırtan şey nedir? Neydi bağımsızlık uğruna evini, işini, çocuklarını, yerini bırakıp Kurtuluş Mücadelesine katan şey?

Bir sabah evimizden çıktığımız zaman şöyle çevremizi gözlemlediğimizde neler görüyoruz?

Bir bakıyoruz 5 yaşında üstünde montu olmayan yalınayak bir çocuk gelmiş yanına "abi, abla, amca kağıt mendil almaz mısın" diye soruyor?

Memleketimizi düşünelim; vavllarını ovalarını dağlarını

denizlerini düşünelim. Var mıdır dünyada eşi benzeri vatanımızın? Bu güzellikleri görüyorsak daha 5 yaşındaki çocuğun neden mendil satmak zorunda kaldığını biliyorsak ve içimiz bunlara cız ediyorsa, bunu ta yürekten hissediyorsak işte budur bizi düzenin tüm nimetlerinden vazgeçirip öğrenmeyi, özgürlüğü, bağımsızlığı onur meselesi yaptıran, işte budur vatan sevgisi, halk sevgisi.

Vatan sevgisi emperyalistlere işbirlikçilik yaparak kendi halkını satanlara karşı mücadele etmektir. Halk sevgisi, evinde sıcakık yatağında uyuması gereken çocuğun daha o yaşta sokaklarda ekmek parası kazanmak için gidişine; bayramda çocuklarına bayramlık alamadı diye sinir krizi geçirip de kendini satırlayan babanın, deprem bölgesinde çadırlarda yaşayan insanların acılarını anlamak ve tüm bunların bir daha yaşanmaması için mücadele etmektir. Peki kimdir bize bu acıları çektiren? Niçin böyle yaşamak zorunda bırakılıyoruz? Neyi nasıl yapacağımıza karar vermek için bu soruların cevabını bulmamız gerekiyor. Bize bu acıları çektiren ve bundan rant kazanan sömürgeci ABD ve onun gibi ülkeler ile ülkemizdeki işbirlikçilerdir. Ülkemize

“Beyaz adamlar, bize verdikleri sadece bir sözü tuttular: Topraklarımızı alacaklarını söylediler ve aldılar”

geronimo

yabancılaşıyoruz, yabancılaştırıyoruz. Birileri geliyor, ulusal orurumuzu ayaklar altına alıyor.

Yeryüzünde sömürenler, halkları baskı ve katliamlarla teslim almaya çalışanlar olduğu sürece, karşısında da bağımsızlık mücadelesi veren, özgür bir ülkede yaşamak isteyen insanlar hep olacaktır. Ne globalleşme teorileri ne Yeni Dünya Düzeni bu özgürlük mücadelesini durduramayacaktır. Çünkü Anadolu halkları bağımlılık altında yaşayamaz.

İşte bunun için kim olursak, hangi düşünceden olursak olalım; ister İslamcı, ister Kemalist, ister demokrat, ister aydın, ister öğrenci olalım belirleyici olan bu ayırım değildir. Belirleyici olan emperyalizme karşı savaşımdır.

Biz gençler; ülkemizde bağımsızlık mücadelesini dillerden düştürmeyen ve bunun pratik mücadelesini veren kesimlerden birisiyiz. *Gençliğin geçmişi örnek alınacak bir geçmiştir. Ve sonrasında bu mirası bizler devraldık. Ve şimdi bize bırakılan mirasa yeni değerler eklemek zorundayız. “Kahrolsun Emperyalizm” “Bağımsız Türkiye”* sloganlarının atıldığı yıllar çok uzak değildir. Ulusal onurumuz için, özgür vatan için, en azından demokratik haklarımız için, bağımsızlık bayrağını yükseltelim.

Artık öyle bir noktaya geldik ki bütün sorular emperyalizme karşı olup olmamakla, vatansever olup olmamakla cevaplanıyor. Bugün emperyalizme, sömürüye sadece vatan hainleri “Evet” der. Vatansever olmak **anti-emperyalist** olmaktır. *Anti-emperyalist olmak emperyalizme tavır almaktır.* Bu tavır alışta okullarımızda bizleri kışla eğitimine zorlayan, birlikte olmamızı ve ortak hareket etmemizi engelleyen, bizi ulusal kimliğimizden soyundurmaya çalışan, birbirimize yabancılaştıran engelleri ortadan kaldırıp, kendi özgücümüze güvenerek, gücümüzü birleştirmek zorundayız. “Sorunumuz bir araya gelememek, güçlerimizi birleştirememek, dağınık olmaktır. Elbette sorunlarımızı çözmek için emeğe, sabıra, fedakarlığa gerek vardır. Birlikte üretip, birlikte başardığımızda güven-sizliklerimiz güvene dönüşecek, başarıma kararlılığımız daha da büyüyecektir.

Öncelikle kendimize güvenecek, bilimden güç alacak ve halkımızın, vatanımızın geleceğini düşünecek ve bunun için çalışacağız. İşte bunun aracı meclisler olacak...” (50 Soruda Öğrenci Meclisleri, sayfa 22)

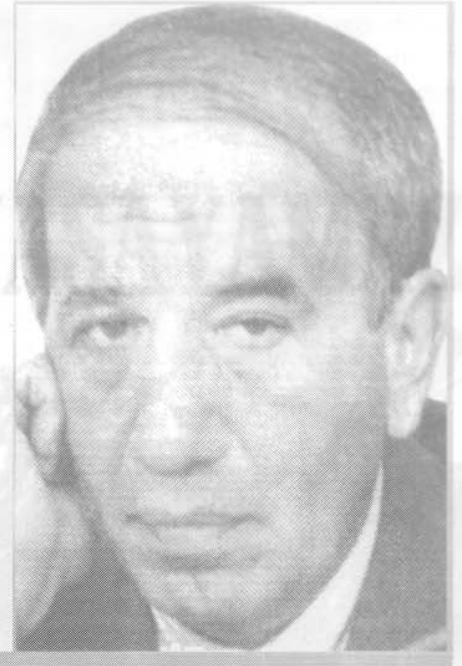
gurbetsin sen
en kerem’li
sevdasin sen
en ferhat
bedrettin yigidisin
hacibektaş güvercini
harmanların
ekmek kokar
dost sofralarında
acıların fûrkü süzer
kepçelerden
maya tutar umutların
kıyımlardan
kıtlıklardan
işkencelerden
badem gibi zorsun sen
salkımsöğütçene ince

dört bir yanın
çayda çıra
dört bir yanın kurtuluş
bre gözlerini sevdiğim
ne bu açlık
ne bu yokluk
ne bu kahroluş

hasan hüseyin

II. Doğramacı, apoletsiz MGK'lı, naylon profesör KEMAL GÜRÜZ

Sınav sistemi, har(a)çlar, zamlar, yurt sorunları, özelleştirmeler, kılık kıyafet, ÖTK'lar vb. vb... Öğrencilerin ve bilimsel eğitimin zararına ne varsa dikte ettirilen programa göre uyguladı. Eğitimde eşitliğe, bilimselliğe, öğrencilerin hak ve özgürlüklerine karşı verdiği savaş "üstleri"nce takdirle karşılanmıştır.

Evet, yine Kemal Gürüz. Demirel değişik "**faktörlerden**" aldığını söylediği ilhamla açıkladı: Gürüz'ün görevinde gösterdiği liyakat gözönüne alınmış ve yeniden YÖK başkanı olarak atanmıştır.

Bu atama değişik kesimlerce işlerine gelen noktalardan eleştirildi, tartışıldı ve daha da sürececek gibi görünüyor. Tartışmalar "o olmasın şu olsun, Gürüz çok yıprandı" vb. türünden, sanki başkası olunca YÖK sütten çıkmış ak kaşık olacakmış biçimin-

YÖK ve YÖK'çülerin hedeflerine bizim cevabımız şudur: Ortaçağda kiliseler ve ruhbanların sonları için tarihin hükmü ne olmuşsa kendilerini de aynı son er ya da geç bulacaktır. Bunu mümkün olduğu kadar çabuklaştırmak için elimizden geleni yapacağımız biline.

de geliştirildi. Bu kesimler tartışmayı kamuoyunda istedikleri gibi yönlendirmek isteyen başta MHP, FP vb. partilerle islamcı kesimdi.

MHP, FP ve kimi partiler puan toplamak, kandırıp oylarını aldıkları kesimlerin desteğini kaybetmemek için karşı çıkıyor gibi göründüler.

Tartışmaların bir diğer yönü de Kemal Gürüz'ün artık ayyuka çıkan, öğrenciler, öğretim elemanları ve halk nezdinde mahkum edilen "**şeflik**" dönemi. YÖK ve Gürüz'e yönelik tepkiler bu denli yoğun olmasaydı; karşı çıkıyor, eleştiriyor görünmelerine de bir gerek olmayacaktı. Bu partiler kendi iktidar dönemlerinde aynı uygulamalara imza atıp aynı ekiplerle çalıştıkları için **tepkileri, eleştirileri külli yalandır, ikiyüzlülüktür.**

MGK, üniversiteler üzerindeki programını ağırlaştırarak yenilemiş ve bunun için yürütme görevini Kemal Gürüz'e vermiştir. Son bir yıl içerisinde eğitimde tekelleşme, özelleştirme adı altındaki peşkeşler, öğretim görevlilerini tahakküm altına alma girişimleri ve istifalar gibi çeşitli yönleriyle hızlandırılan program için en uygunu Kemal Gürüz olurdu zaten.

Kemal Gürüz'ün "**sevk ve ida-**

re" ettiği dönemdeki uygulamaları kışla disiplinini sevenlere ilham verdirtmiş ve bu uygulamaların devamına karar verilmiştir. Demirel'in söylediği liyakat budur.

Sınav sistemi, har(a)çlar, zamlar, yurt sorunları, özelleştirmeler, kılık kıyafet, ÖTK'lar vb. vb... Öğrencilerin ve bilimsel eğitimin zararına ne varsa dikte ettirilen programa göre uyguladı. Eğitimde eşitliğe, bilimselliğe, öğrencilerin hak ve özgürlüklerine karşı verdiği savaş "**üstleri**"nce takdirle karşılanmıştır.

Okulların kışlalara çevrilmesi MGK'nın 28 Şubat kararlarında üzerinde önemle durduğu konulardan biriydi. Son yıllardaki YÖK uygulamalarının sıkılaştırılması bu yüzdendir. Öğrenci gençliğin muhalif sesini kesmek, türban üzerinden irtica tartışması yaratıp halkı laik-antilaik şeklinde kamplaşma varmış gibi gösterip ülkemizdeki iktidarın kronik tikanıklığını aşmaya çalışmıştır.

Gürüz, Kemal Alemdaroğlu türü rektörleriyle öğretim elemanlarına da yönelmiş, onları da birer "**emireri**" yapmaya çalışmıştır. Yaz döneminde ardarda istifa eden profesörler bunun en açık kanıtıydı. Dergimizin 25 Ekim 1999 tarihli ilk sayısında yayım-

ladığımız röportajlarında Prof. Toktamış Ateş ve Prof. Aysel Çelikel, Gürüz ve Alemdaroğlu'nun ne yapmak istediklerini anlatmışlardı. Toktamış Ateş; **"birden bire şunu gördük ki biz burada ast üst ilişkisi içinde çalışan insanlarız, öyle herhangi bir özgürlüğümüz falan da yok"** diyordu. Mutlaka ki istenen buydu. Ve hedefler arasında temel olan her ne kadar öğrenciler olsa da onlar da programa dahil edilmişlerdi.

YÖK başkanlarının tüm geleceklerini yaşatarak yolsuzluklarla yolunu da bulmuştu Kemal Gürüz. Yıllar var ki bu adamlara bir iki laf edip niteliklerini anlatsak hemen "bunlar bir iki provokatörün söylemi" derler. Ama güneş balçıkla sıvanmıyor ki? Gün geçmiyor ki Gürüz'ün ayağını attığı yerlerden öğürtücü kokular gelmesin. Çok sevdiği Kemal Alemdaroğlu İ.Ü. bütçesinden yediği on kişilik yemeği bin kişi olarak gösterip paraları cebe atarken Kemal Gürüz yurtdışına tatile çıkıp onbinlerce dolarlık masrafı YÖK'e fatura ediyordu.

Bu ve buna benzer daha neler vardır bilmediğimiz kim bilir? Bu devşirmeler, çalıp-çarpmalar Gürüz'ün servetinin parçalarını oluşturmuyor! desek bize kim inanır acaba? Okullarımızda onlarca hoca tanıyoruz, ekonmoik durumlarını az çok görüyoruz

ama hazretin serveti ile karşılaştırdığımızda aradaki fark için aklımıza "yol-çarp-çırp-biriktir"den başka bir şey gelmiyor. **"Su kılınmamış Türk milliyetçiliği", "Devlet Bahçeli kadar milliyetçilik"** bu olsa gerek.

Kemal Gürüz'ün YÖK **"şefliği"** dönemi için açılan soruşturmanın da hiç bir önemi ve inandırıcılığı yok bizim için. TBMM'de bir komisyon kurulmuş, başına da MHP Elazığ milletvekili Mustafa Gül'ü getirmişlerdi. Araştırma Komisyonu, altı profesörü YÖK Soruşturması çerçevesinde görüşlerini almak üzere komisyona çağırdı. Bu profesörlerin hepsi Kemal Gürüz'ün doçentlikten profesörlüğe akademik hakkını vererek değil torpille, sahtecilikle getirildiğini; özcesi bu işin gayrı-meşru olduğunu beyan ettiler. Ne olacaktı ki? Bu ülkede bilimsel birikimiyle profesör olanları mı getirsindi YÖK'ün başına şu faktörler? YÖK bunun için kurulmadı ki?

Tüm bunları "soruşturacak" olan komisyonun başkanı Mustafa Gül kim mi? YÖK'ün eski Personel Daire Başkanı. MHP kongresinde Devlet Bahçeli'nin posterlerini YÖK matbaasında bastırması ve YÖK'ten "atılmış". **Tilki-den tavuk çobanı, bozacının şahidi şıracı...** Eminiz bu MHP'li yine işi kitabına uydurur. Dene-yimli "adam".

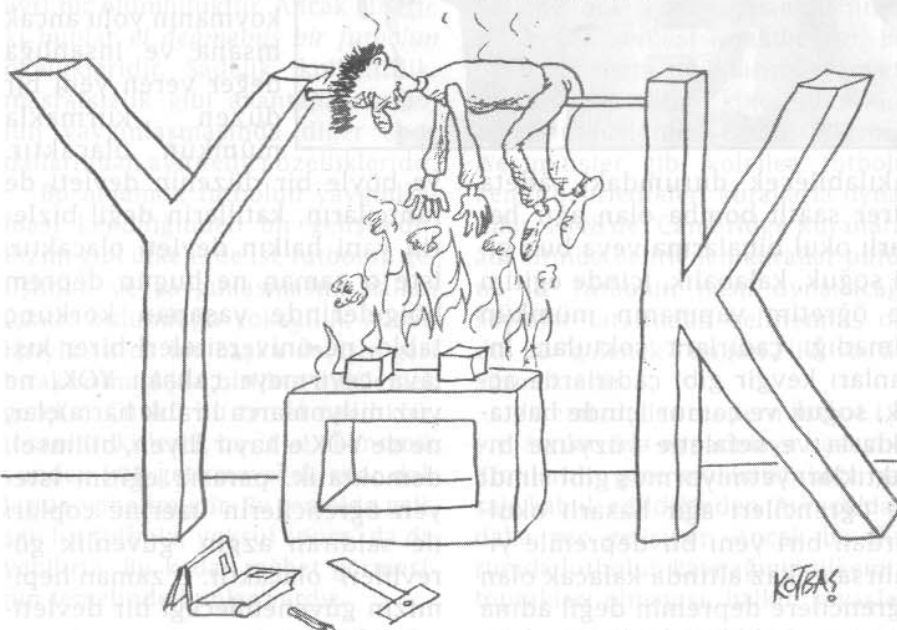
Belirtmeden geçemeyeceğimiz bir şey daha var: Üç gün beş gün aralarla ortaya çıkan Gürüz icraatlarından dolayı bu satırlar birkaç defa kaleme alındı. Ama hazretin arkası sağlam. Burjuva parilerinin "feveranlarına" bile sırtı geçiyor. Arkasında apoletli, yıldızlı, şapkaklı elbiseleriyle üstleri "atıl, koş, marş marş" dedikçe yeni soygunlar yapılacak, okullarımızda, eğitimde yeni kışla nizamnameleri hayata geçirilecek ve bizler belkide her sayımızda bu İl. Doğramacı'ya sayfalarımızda daha çok şey söyleyeceğiz.

Biz öğrenciler bugüne kadar hangi uygulamalarla karşı karşıya kaldıysak daha da fazlasıyla yüzyüze geleceğiz. Har(a)çları artıracaklar, okullarımızın olanakları holdinglere satılacak, yemeklerimize durmadan zamlar yapılacak. Kimilerimizi okuldan uzaklaştırmak, kimilerimizi atmak isteyecekler.

Hocalarımız da buna dahil edilmek istenecek, belki dahil edilecek. Halk çocuklarının okullardan mezun olmaları onları birer diplomalı işsiz olmaktan kurtarmayacak. Okullarımız diploma satılan birer ticarethane haline getirilmek istenecek. Tıpkı Ortaçağ Avrupası'nda bilime ve özgürlükçü düşünceye ait ne varsa tamamen ortadan kaldırıp "cennet tapusu", "günahlardan af kağıdı" satan kiliseler ve papazlar gibi.

YÖK ve YÖK'çülerin hedeflerine bizim cevabımız şudur: Ortaçağda kiliseler ve ruhbanların sonları için tarihin hükmü ne olmuşsa kendilerini de aynı son er ya da geç bulacaktır. Bunu mümkün olduğu kadar çabuklaştırmak için elimizden geleni yapacağımız biline.

Öğrenci gençlik olarak bizler, yıllardır mücadelesini verdiğimiz haklarımızdan ve taleplerimizden vazgeçemeyeceğiz. Bugün, yarın belki daha da sonra ama mutlaka kazanacağız.

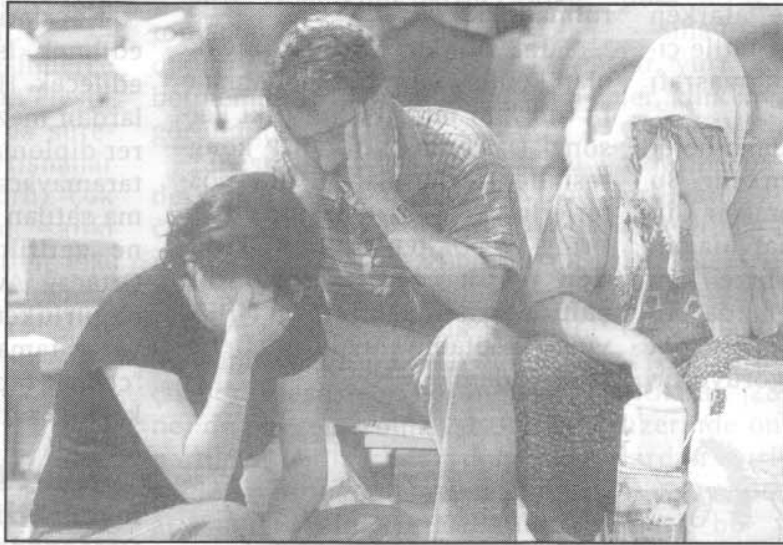
KİM

Güveniyor ki?

Eğitim-Sen İstanbul 2 No'lu Şubesi, depremin öğretmenler üzerinde yarattığı etki ve eğitimcilerin deprem sonrası yapılan çalışmalara bakış açısını ortaya koyan bir anket yayınladı. Ankete göre: Öğretmenlerin % 77,3'ü deprem sonrası eğitimcilere yönelik psikolojik destek çalışmalarının yetersiz olduğunu belirtiyor. Milli Eğitim Bakanlığı'nın deprem sonrası eğitime yönelik çalışmalarını zayıf bulanların oranı ise yüzde 85.1. Araştırma sonuçlarına göre devletin deprem sonrası ölü, yaralı sayısı, hasarlı binalar ve yardımlar konusunda yaptığı açıklamaları inandırıcı bulmayanların oranı ise yüzde 84.2. Ayrıca okullardaki hasar tespit çalışmalarıyla ilgili olarak öğretmenlerin yüzde 72.7'si teknik incelemeleri güvenilir ve sağlıklı bulmuyor. Hasarlı binalara yönelik onarım çalışmalarını yetersiz bulanların oranı ise yüzde 83.6. "Okulunuzun güvenli olduğuna inanıyor musunuz? Araştırmaya katılan Öğretmenlerin yüzde 70.4'ü "Hayır" diyor. Araştırmaya katılan Öğretmenlerin yüzde 87.7'si okul onarım ihalelerinin objektif bir şekilde yapılmadığına inanıyor. Ve tüm bu hataların ileride tekrarlanacağına inanan öğretmenlerin oranı yüzde 78.8 ..." (5 Kasım 1999-Radikal)

Bu anket öğretmenlerin sisteme ve onun deprem sonrası çalışmalarına güvenmediğini bir kez daha gözler önüne seriyor. Zaten deprem olduktan 5 gün sonra deprem bölgesine ulaşan, enkaz altındakileri ölüme terk eden, depremde ölenlerin cesetlerinin

enkaz altında günlerce çürümesini izleyen, insanları delik deşik çadırlara mahkum eden, doğru dürüst bir yardım yapmadığı halde kendinden başka yardım dağıtmaya çalışanlara engel olan ve halkı açlık, soğuk ve sefaletle yüzyüze bırakanlara kim güveniyor ki? Tüm bunlar yetmezmiş gibi doğru dürüst yardım etmediği insanlara ek zorluklar çıkarmaktan da geri durmuyor devlet. Son olarak sadece insanların gözünü boyayabilmek için okulları açtılar. Hiç bir altyapı çalışması yapmadan deftersiz, kitapsız öğrenciler ya hasar tespit çalışmalarını doğru dürüst yapılmamış yada onarımını tamamlanmamış her an

yıkılabilecek durumdaki, adeta birer saatli bomba olan ağır hasarlı okul binalarına veya buz gibi soğuk, kalabalık, içinde eğitim ve öğretim yapmanın mümkün olmadığı çadırlara soktular. İnsanları kevgir gibi çadırlarda açlık, soğuk ve çamur içinde hastalıklarla ve sefaletle yüzyüze bıraktıkları yetmiyormuş gibi şimdi de öğrencileri ağır hasarlı okullardan biri yeni bir depremle yıkılırsa enkaz altında kalacak olan öğrencilere depremin değil adına deprem dedikleri katliamın kur-

banları olacaklar. Aynı Düzce depreminde hasarlı binalara zorla sokularak ölüme mahkum edilen insanlar gibi. Bu gün içinde yaşadığımız korkunç tabloyu yaratanlar, depremden sonra bile enkaz kaldırma ve onarım ihaleleriyle rant sağlamaya çalışan dolandırıcılar, deprem bölgesinde sadece yardım dağıttıkları için insanları gözaltına alanlar ve aldırnanlar, imajını ve halkın dayanışmasını engellemek için kendinden başkalarının yardım faaliyetleri organize etmelerini yasaklayanlardır.

Öğretmenlerin yüzde 78.8'inin tüm bu hataların tekrarlanacağına inandığını ortaya koyuyordu Eğitim-Sen'in anketi. Evet bu kaçınılmaz bir gerçektir. Özünde insana ve insanlığa değer verilmediği böyle bir düzende tüm bu hatalar defalarca tekrarlanacaktır ve Düzce depremi de bu gerçeği bir kez daha göstermiştir. Tüm bu hatalara son noktayı koymanın yolu ancak insana ve insanlığa değer veren yeni bir düzen kurmakla mümkün olacaktır.

Ve böyle bir düzenin devleti de rantçıların, katillerin değil bizlerin yani halkın devleti olacaktır. İşte o zaman ne bugün deprem bölgelerinde yaşanan korkunç tablo, ne üniversiteleri birer kışlaya çevirmeye çalışan YÖK, ne yüz milyonlarca liralık har(a)çlar, ne de YÖK'e hayır diyen, bilimsel, demokratik, parasız eğitim isteyen öğrencilerin üzerine copları ile saldıran azgın "güvenlik görevlileri" olacaktır. O zaman hepimizin güvenebileceği bir devletimiz olacaktır.

BİLİNÇLERE ÇEKİLEN ŞUT..!

Ülkemizde, "spor" denilince birçoğumuzun aklına futbolun gelmesi bir tesadüf mü?

Futbol, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de hemen herkesin bir biçimiyle -izleyici veya katılımcı olarak- dahil olduğu bir faaliyettir. Sevelim ya da sevmeyelim çok yaygın ve süreklilik gösteren bir faaliyettir. Haber bültenlerinin ayrılmaz bir parçası olması bir yana, günlük gazetelerden, sohbetlerimize kadar az ya da çok herkesin hayatında mutlaka bir yer tutar. Birçok insan belki ilkokul öğretmeninin adını hatırlayamaz ama hayran olduğu ilk futbolcunun adını hiç unutmaz.

Peki nedir futbolu bu kadar yaygın ve sevilen bir spor dalı yapan şey?

Herşeyden önce futbol, birçok spor dalı gibi fazlaca bir malzeme gerektirmez. Bir lastik top bulan herkes oynayabilir. Özel bir mekan gerektirmez. Bir iki taş parçası veya kola kutusu ve düz sayılabilecek bir zemin yeterlidir. Kuralları hemen hemen sabittir ve anlaşılırdır. Oyun tekniği ise geliştirilmeye uygundur. Takım halinde oynanıyor olması ise ayrı bir olumluluktur. Ancak elbette ki bunlar *el değmemiş bir futbolun* özellikleridir. Sadelik, kolektiflik, masrafsızlık gibi avantajlar futbolun yaygınlaşmasında diğer spor dallarından ayırdedici özellikleridir.

Bu anlamda futbolun yaygınlaşması kendiliğinden bir gelişimdir. Bizim gibi ülkelerde ise futbolun gelişimini ve yaygınlaşmasını halkın içinde bulunduğu yoksulluk koşullarıyla ya da bir başka deyişle geri bırakılmışlıkla birlikte incelemek gerekir. Çünkü bu temel özellikler, insanları kitlesel, basit ve ekonomik yönden yük getirmeyecek spor dallarına yöneltmiştir. Bu temelde gelişen bir futbola, "yoksul sporu" da diyebiliriz. Bu kadar rağbet görmesinin temelinde bunlar vardır.

Futbol oyununun tarihi M.Ö. 3000 yıllarına kadar uzanır. Çin'de İmparator Huang Ti döneminde askerlerin savaşa hazırlık amacıyla Tsu-Chu adında bir tür futbol oynadıkları yazılı belgelerden anlaşılmıştır. Bu oyun, deriden yapılmış bir topun iki kazığının arasından geçirilmesi ile oynanıyordu. Ortadoğu'da da top oynayan asker figürlerinin olduğu kabartmalara rastlanmıştır. Eski Yunan'da savaşa hazırlanmak amacı taşıyan bu oyuna Roma'da "horpastum" adı verilir. Güney Afrika'da ve Meksika'da da bazı tapınakların çevresinde görülen kabartmalarda bu oyunun izleri vardır.

Kaşgarlı Mahmut ise bugünkü futbola benzeyen "Tepük" oyununun Türkler arasında yaygın olduğunu belirtirken Seyyit Ali Ekber, "Hitayname" adlı yapıtında Türklerin bir dairenin dışına çıkmadan top oynadığını yazmıştır.

Bugünkü modern futbolun kaynağı ise 12.y.y. İngiltere'sidir. Kral 2. Edward tarafından resmi tarih yazıcılarına göre "köyler ve kentler arasında savaş çıkarttığı için" 1314 yılında yasaklanmıştır. Yaklaşık 300 yıl boyunca "gizli" oynanan futbol 17. y.y.da serbest bırakılmıştır. Bu yıllardan sonra soyluların devam ettiği kolejler, futbol kulüplerine öncülük etmişlerdir. Eaton, Harrow, Westminster gibi kolejler, futbolu kendi belirledikleri kurallarla oynadılar. 1848'de "Cambridge Kuralları" adı altında belirlenen kurallar bütünü ile futbolun nasıl oynanacağı soylular tarafından belirlenmiş oldu. Bu "gelenek", bugün FIFA vb. ile sürmektedir.

Ülkemizde ise modern futbol 19. y.y. sonlarında oynanmaya başlıyor. Kimilerine göre müslümanlıkta yasak kabul edildiğinden Avrupa'dan daha geç geliyor. Ancak bu durumda futbolun kaynağının ülkemiz toprakları olmayışı, halkın savaşlar

ve yoksullukla mücadele ediyor oluşunun elbette büyük önemi vardır. Futbol oynanmasına o yıllarda azınlıklar öncülük ediyor. Özellikle İzmir ve Selanik'teki Rum, Ermeni, İngiliz ve İtalyanlar başta geliyor. İzmir'de Giraud, Chernaude, Whittall aileleri futbolun öncüleri olmuşlardır.

1844'de Football Club Smyrn, 1889'da İngiliz ve Rumların oluşturduğu Football Association, yine aynı tarihte Kadıköy'de ilk "Türk" takımı olan Black Stocking Football Club (Siyah Çoraplılar Futbol Kulübü) faaliyete geçer. Bu dönemde kurulan bazı futbol takımlarının isimleri şöyledir: Cadıkeuy Football Club, Moda Football Club, Elpis, İmogene vb.dir. *İsimlerden de anlaşılacağı gibi ülkemizde modern futbol, zengin ve seçkin bir azınlığın egemenliğinde oluşmuştur.*

1908'de 2. Meşrutiyet'in ilanı ve "Batılı" yaşam tarzını fetişleştiren çevrelerin gayretleriyle futbolun gelişimi hız kazanmıştır. Kulüp ve takım sayısı artarken özellikle gençler arasında futbol hızla yayılmıştır.

1923 yılında kurulan Türkiye Futbol Federasyonu önce FIFA'ya ardından 1962 yılında UEFA'ya girmiştir. 1951 yılında profesyonellik kabul edilmiş, batıya entegrasyon (uyarlanma) çerçevesinde ayrı meslek ve doğal olarak sektör halini almıştır.

Yazımızın başında el değmemiş bir futbolun özelliklerinden bahsetmiştik. Aslında bunu "amatör futbol" diye de tanımlayabiliriz. Amatör futbol, futbol tekelleri anlamına gelen futbol kulüpleri dışındaki pratiktir. Bu anlamda yozlaşmadan ve yozlaştırmadan uzaktır.

Ancak...

"Futbol Olmasaydı Kitleleri Yönetmek Zor Olurdu"

Bu sözler, İspanya'nın faşist diktatörü Franco'ya aittir. Aktardığımız bu söz de göstermektedir ki bugün futbol, kitleleri apolitikleştirmenin yani etliye sütlüye karışmayan bir toplum yaratmanın aracı haline getirilmiştir. "Ne sağcılık ne solculuk,

Futbolculuk" biçiminde de ifade edilen bu amaç; halkın, temel sorunlarından uzaklaşmış, duyarsızlaşmış bir noktaya getirilmiş halini anlatmaktadır. Devlet, kitleleri ideolojik etki alanında tutabilmek için onları oyalayan, kendi sorunlarından ve çözüm yollarından uzaklaştıran, gerçekleri saptıran, dertlerini unuttukları düzen içi çeşitli kanallar açıyor.

Kitlelerin duygularını, coşku, heyecan, eğlence, öfke vb. biçimde ama ilkel ve kabaca tatmin edebilecekleri, enerjilerini boşa harcayacakları ve olumsuzluklara karşı çıkma dinamiklerini ve potansiyellerini körelten, saptıran eğilimleri körükliyor.

Bunlar ise her zaman baskı ve terörle eş zamanlı gerçekleşmektedir. Bir taraftan yıldırma gerçekleştirilirken diğer taraftan da depolitizasyon hızlandırılmaktadır. Örneğin 1980 cuntasıyla apolitikleştirilmeye çalışılan gençliği düşünelim. Bir taraftan YÖK vb. ile darbe süreklileştirilmiş diğer taraftan futbolculuk özendirilmiştir. Bir yandan hergün yeni yasalar, baskınlar ve kapatmalarla ama demokratikleşme söyleminden de vazgeçmeden halka ve gençliğe saldırılmış diğer yandan da Galatasaray vb.nin Avrupa'daki maçları "batılılaşıyoruz" edebiyatıyla şovenizm tavaşında ısıtılıp ısıtılıp kitlelerin önüne sürülmüştür.

"Duyarsızlaşma ve tepkiyi saptırma" demiştik...

17 Ağustos ve 12 Kasım tarihlerinde onbinlerce insanımızı kaybettiğimiz, adına deprem dedikleri iki büyük katliam yaşadık. Yüzbinlerce insanı etkileyen bu depremler insanlarımızı daha fazla açlığa ve yoksulluğa, evsizliğe mahkum etti. Güç bela kurulan çadırlarda halk, çamur içinde yaşarken bir TV spikerinin "deprem manzaraları"nı anlattığı yayında söylediği şu sözler futbolun ne için kullanıldığını apaçık gözler önüne seriyor: "*Burada değişen çok şey var ama değişmeyen tek bir şey var. O da televizyon karşısına oturmuş, takımımızla beraber ağlayıp gülen insanlar*". Hem zaten ne demişti Hakan Şükür? "Bu maçı depremedeler için oynayacağız. Amacımız bir an olsun yüzlerini güldürebilmek, acılarını unutturabilmek". Sanki o her topa vurduğunda insanları ölüme gönderen bu sistem sarsı-

lacaktı. Sanki rakip takımdı, bizi kulübe gibi evlerde yaşamaya mecbur eden.

Aynı sözleri maçlara bedava depremzede taşıyan büyük kulüplerden de, deprem bölgesine şifresiz yayın yapan "cömert" TV kanallarından da duyduk. Amaç hep aynıydı: Onları normal yaşama döndürmek. Oysa depremden önceki yaşamda neydi normal olan? Depremi ve halkın acılarını fırsat bilip Sosyal Güvenlik ve Tahkim yasalarını çıkartan hükümet mi? Sırf kendilerinden olmadıkları için faşistlerce katledilen öğrencilerin sonları mı? Kendi evinden daha rahat ülkemize girip çıkan Duyun-i Umumi soyundan IMF heyetleri mi? Yoksa hemen her fırsatta şovenizmin beslenmesi ve sağa sola yapılan saldırılar mı? Peki bu maçlar kazandı da ne normale döndü? Yıkılan evler doğruldu mu? Yoksa ülkemize artık emperyalistler gelmiyor mu? Doğduğu çadırkentte yanarak ölen iki aylık çocuklar dirildi mi? İnsanların iyi bir yaşam umutlarının Sayışal Loto kuponlarına, 950 milyon lira borçla doğan çocukların iyi bir yaşam umudunu emperyalist bir efendinin burnunun sıkıp sıkıkmama ihtimaline bırakan düzen kalktı mı? Artık polisler, askerler çadır isteyen halkı değil de valileri, bakanları, komutanları, tekelci patronları hatta bize el kaldıran birbirlerini mi copluyorlar?

76'da Darbe 78'de Dünya Kupası

1970 yılında % 600 enflasyonu olan Arjantin'de 1978 yılındaki Dünya Kupası'nın finansmanı için 700 milyon dolar harcanmıştır. 40 bin insanın kaybedildiği bu ülkede Dünya Kupası'nın tarihi yaklaştıkça her gece hemen hemen 200 kişi kaybedilmeye başlandı. Bir taraftan asfalt yollar yapılırken bir yandan da gecekondu mahalleleri yıkılıyor, halk ülkenin en uzak kentlerine sürülüyordu. Darbecilerden General Merlo, "Eğer tüm dünyadaki imajımızı düzeltmekse, Dünya Kupası Arjantin'deki gerçek yaşamı göstermesi açısından bulunmaz bir fırsat olacaktır" diyordu. Cunta, "Dünya Kupası'nda 25 milyon Arjantinli oynayacak" derken halk ise "Dünya Kupası'nın bedelini 25 milyon Arjantinli ödeyecek" diyordu. Final karşılaşmasında Peru'yu yenen Arjantin, maçtan hemen sonra Peru'daki cun-

ta yönetimine 35 bin ton bedava tahıl ve 50 milyon dolarlık kredi veriyordu. Nasıl olsa "herşey Arjantin için"di.

Sadece Mexico şehrinde 3 milyon insanın evsiz olduğu Meksika'da 1986'da yapılan Dünya Kupası kitleleri pasifize etmede kullanıldı. Brezilya'da ise futbol öyle ileri düzeye götürüldü ki; ardarda 3 kez (1958,62,70) şampiyon yapıldı. Pele vb. efsaneler, yaratılarak özelemler ve duygular futbol takımlarının başarılılarıyla özdeşleştirildi.

Bilinçlere Çekilen Şut

Son yıllarda 3. ligin kurulması, halı sahaların yaygınlaştırılması, tekelilerin futbol kulüpleriyle direk ilişkilere girmeleri, transferlerin trilyonlarla ifadelendirilmesi, spor basınının neredeyse futbol basını haline dönüştürülmesi, ünlü ve pahalı futbolcuların yaşamlarının allanıp pullanıp hemen her gün sergilenmesi futbolculuğu özendirmek içindir.

Bugün futbol getirildiği nokta itibariyle insanların bedensel ve görsel ihtiyaçlarını karşılayan niteliklerinden uzaklaşmıştır. Kısacası insanların bilincine yapılan baskı ve saldırı özelliği gösterir. Ülkemizde bu süreç, çarpık kapitalist ilişkilerin gelişmesi ile başlamış ve özellikle 80

cuntası sonrası doruğa ulaşmıştır.

Özellikle bizim gibi yeni sömürge ülkelerde geri kalmışlık kompleksi, futbol gibi araçlar kullanılarak giderilmeye çalışılmaktadır. Uluslararası maçlar bunun tipik örnekleridir. IMF heyetleri karşısında el pençe divan duran kendileri değilmiş gibi yabancı bir takımla yapılacak karşılaşma öncesi "Viyana Seferi, Avrupa kapılarına dayanan Türkler" edebiyatı yapılmakta ve sefere gidilir gibi kafiye hazırlanmaktadır. Bu maçlarda "yenmek" ulusal onuru kurtarıcı bir misyonla ele alınmaktadır. Hemen herkes bu ortak paydada birleştirilir. Böylece birkaç saatliğine de olsa sınıf kavgaları unutturulup kaynaşmış bir toplum yaratılır. Yani at izi it izine karıştırılır. Sosyal yaşamda pop, kadercilik, tüketimcilik vb. kullanılarak bu toplumsal sarhoşluk hali devam ettirilir. Bu anlamda futbol maçları aslında halkın beynine çekilen bir şuttur.

Spor toto ve loto ile başlayan sınıf atlama umutları körüklenmiş özellikle astronomik rakamların döndüğü transfer ücretlerinin propagandasıyla birlikte futbol, toplumsal bir sınıf atlama aracına dönüştürülmüştür. İşçisi ve işvereni olan bir ticari alan halindeki futbol sayesinde umutsuzluk içinde yüzen gençlik umut batağına saplanmaktadır.

Öyleyse...

"Sıhhatli bir vücutta sıhhatli bir ruh yaratmak"(Lenin) ve buna sahip olmak gibi bir amacımız var. Bizler hem bugün hem de gelecekte sağlıklı ve moralli insanlar olmak istiyorsak bunun bir ayağını da doğru temeller üzerinde gelişen bir spor faaliyeti oluşturmaktadır. Futbolun estetik yanını da görsel bir haz verdiğini de unutmamak gerekiyor. Bizim karşı çıktığımız: amatör bir ruhla gerçekleştirilen sportif faaliyetler değil; insanların duygu ve düşüncelerini olumsuz etkileyen ve yozlaştıran bir futboldur.

Futbolun olumlu özelliklerini gerçekleştireceğimiz kolektif spor faaliyetleriyle gelişimimiz için değerlendirebiliriz ve öyle de yapmalıyız. Futbol bizim çabalarımızla halkın yararına bir faaliyet halini alacaktır. Ve asıl o zaman iyi oynayan kazanacaktır.

yakan ama ısıtmayan bir sorun:

BARINMA

Düştük yola, sokaklar bizim. Kafalar kiralık ev ilanı görebilmek için sürekli kendi etrafında dönüyor. Gözler olabildiğince açık tetikte. Genel özelliklerimiz öğrenci olmamız, evde kalacak insan sayısı ve ayırdığımız bütçe. Ev sahibini ilgilendiren en birincil özellikler bunlar. Fiyatlar, kalacak insan sayısına göre söyleniyor. Öğrenciysen bir ailenin yaşayabileceği ev sana fazla gelir. Senin yerin kömürlüğe bakan, güneş görmeyen, sabah kalktığında her tarafının nemden ıslandığını ve koktuğunu gördüğün bodrum katlarıdır. Hatta bunlar ahırdan bozma bile olabilir. Şaka yapmıyorum. Gerçekten ahırdan bozma. Bir gün yine öyle ev arıyoruz.(...)

Geçtiğimiz günlerde okuldan bir arkadaşla yaşadığımız komik olaylardan bahsederken söz döndü dolaştı yaşadığımız sorunlara geldi. Daha sonra baktık ki komik dediğimiz şeyler aynı zamanda çok büyük sorunlar, herhalde bunlara traji-komik deniyor.

Öğrencilerin sorunları saymakla bitmiyor. Üniversiteyi kazanır kazanmaz ilk yaşananlardan birisi de barınma, kalacak yer sorunudur. Önce yurda müracaat edilir. O şehirde bulunan eş dost akrabalar düşünülür. Bir kaç arkadaşla ev tutmak bir sonraki aşamadır. Çok cazip görünmesine karşın en az diğerleri kadar sorunludur.

Akrabalardan başlayalım. Yanında kalacağımız insan çok yakınımız da olabilir, yılda bir gördüğümüz bir insan da olabilir. Sorunun belirleyici yanı hiçbir zaman bu değildir. Kim olursa olsun öncelikle size yaklaşımı emanet edilmiş insan olmanızdır. Evini açar sorunlarınızla ilgilenir. Diğer taraftan da bütün gün boyunca neler yaşadığınızı anı anına bilmek ister. Bilebildiği her şeye müdahale etmeye başlar. Kesinlikle bunlar artıniyet içeren şeyler değildir. Kendini sizden sorumlu tutar ve onun

ağırlığı altında ezilir. Bu iyi niyet, sürtüşmelere neden olabilir. Sizin kendi kendinize karar almanızın önünde engel olabilir. Her iki taraf belli ölçülerde kendi cephelerinde haklıdırlar fakat, bu bizim ailemizden uzak kendi başımıza sürdüreceğimiz uzun bir yaşamın ilk adımıdır. Kendi sorumluluğumuzu bu denetim olmadan üzerimize alabilecek sorumluluk duygusuna sahibizdir ya da sahip olmalıyız.

Bu sorunların ardından akrabalarımızla aramızın bozulması ve biraz da kendi rahatımız için başka yollara başvuru. Eğer okulda yeni isek çevremizdeki insanları da tanımıyoruz en ideal çözüm bizim için yurda çıkmak olur. Açıkta kalma ihtimalini- ki oldukça yüksek bir ihtimaldir- bir kenara bırakırsak diyelim yerleştirdik; kayıtlarla başlayan sorunların arkası çorap sökücü gibi gelmeye başlar. Kayıtlarla birlikte bütün idari binalarla uzun uzun karşılaşsın daha da karşılaşacağından başka. Doğru düzgün yanmayan kaloriferler, ortalıkta dolaşan fareler, kantin fiyatları, kokmuş yemekler; her türlü haşereden geçilmeyen, kokusu genzimizi yakan tuvaletler, hiçbir tarafına dokunulmaması için özel çaba sarfedilen banyolar daha da sayayım

mı bilmiyorum. Örneğin konuş-
tuğumuz arkadaşla birlikte yaşa-
dığımız bir olayı anlatayım. Da-
ha öncede söyledim; yemek fi-
yatları çok pahalı, yemekler pis,
devamlı bisküvi ile de beslenil-
miyor. Biz de arkadaşım ile kendi
çapımızda küçük bir alışveriş
yaptık. Tabi bunları korumak gi-
bi bir şansımız olmadığı için bo-
zulmasın diye camın önüne koy-
duk. Daha sonra okula gittik.
Döndüğümüzde aldığımız her şey
camın önünde görüntüyü bozuyor
gerekçesi ile çöpe atılmıştı. Aile-
mizin oldukça zorlanarak yolladı-
ğı üç beş kuruştan olmak bir yana
bir de aç kaldık. Yurda dair tek
anımız bu değil. Bir kaç saat veri-
len sıcak suyun kesilmesi ile ban-
yoda kaldık. Bir akşam yurttan ol-
duğumuz halde sınav telaşından
imza atmaya unuttunca ihtar aldık.
Orada varolduğumuzu kanıtlamak
için bin dereden su getirmek zo-
runda kaldık. İzin almak deyince
onu da söylemeden geçemeyece-
ğim; her seferinde sorun çıkarır-
lardı. Nereye gidiyoruz, ne yapıyo-
ruz, hangi adreste kalıyoruz soru-
ları peş peşe sıralanıyordu. Üste-
lik ailemizden muhtar onaylı her
yere gidebilir belgesi getirmemize
rağmen tutsaklık koşullarında ya-
şıyorduk. Yanlış anlamayın bizi
düşündüklerinden değil. Maksat
sorun çıkartmak, gözümüzü kor-
kutmak, sözde bize diş geçirmek-
ti. Hadi izin aldık. Çıkışta çantalar
didik didik aranır, bir de hırsız
muamelesi yapılır, o da cabası.

İlişkilerdeki güvensizlik, ayrı
ayrı kurulan sofralar, kolektivism-
den uzak bireysel yaşam, varolan
her şeyin dolaplarda kilitlemesi
gibi sorunlara da hiç değinmeye-
ceğim.

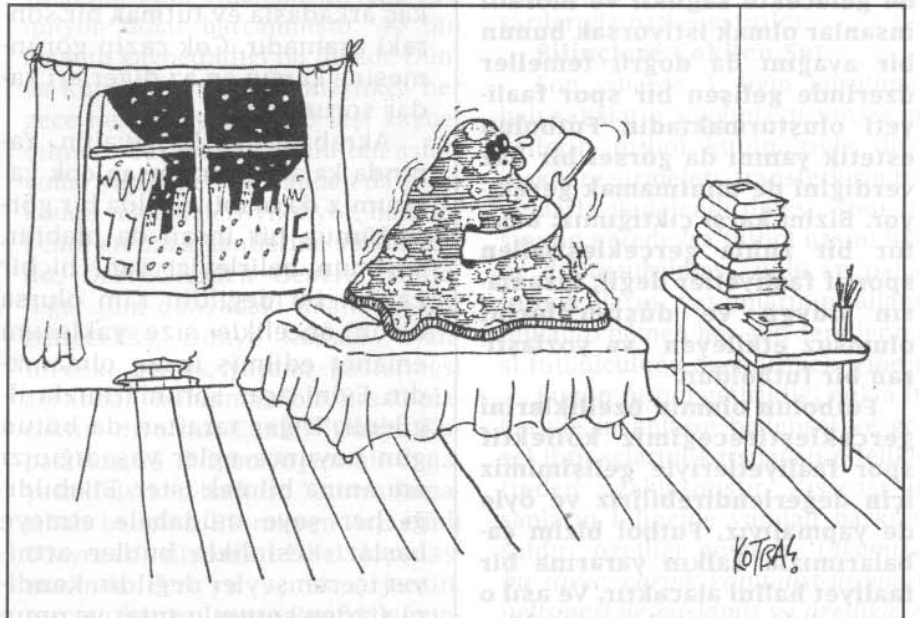
Öyle yada böyle bir yılı geçir-
dik. Bir iki insanla tanıştık, ailemi-
zi eve çıkmaya ikna ettik. O zaman
sorunlarımız bitiyor mu? Tabii ki
hayır. Tersine sorunlarımıza yeni
bir sayfa daha açıyoruz.

Düştük yola, sokaklar bizim.
Kafalar kiralık ev ilan gerektirmek
için sürekli kendi etrafında dönü-
yor. Gözler olabildiğince açık te-
tikte. Genel özelliklerimiz öğrenci
olmamız, evde kalacak insan sayı-
sı ve ayırdığımız bütçe. Ev sahibi-

ni ilgilendiren en birincil özellik-
ler bunlar. Fiyatlar, kalacak insan
sayısına göre söyleniyor. Öğren-
ciysen bir ailenin yaşayabileceği
ev sana fazla gelir. Senin yerin kö-
mürlüğe bakan, güneş görmeyen,
sabah kalktığında her tarafının
nemden ıslandığını ve koktuğunu
gördüğün bodrum katlarıdır. Hatta
bunlar ahırdan bozma bile olabilir.
Şaka yapmıyorum. Gerçekten ahır-
dan bozma. Bir gün yine öyle ev
arıyoruz. Camda öğrenciye kiralık
yazıyor. Neyse ev sahibini çağırdık.
Bize evi (ahır) göstermesini
istedik. Bir girdik cam falan yok.
Tavana yakın yerlerde balyozla
açılmış delikler var. Bir giriş ve
odadan meydana geliyor. Mutfak
odanın bir köşesinde perde duvar-
la ayrılmış. Mutfağın içinde de ge-
ne perde duvarla ayrılan bir metre
kare bir alan... Dayanamadık sor-
duk "Teyze burası ne?" "Banyo ki-
zım " meğerse orası gerçekten bir
ay önce ahırmış. Teyze ineklerini
satınca değerlendireyim demiş. Ne
güzel değil mi? Kirasın da sorduk.
Merak bu ya. Diğer evlerden hiçbir
farkı yoktu. İlk defa karşılaşıyor-
duk. O şaşkınlıkla hiç bir şey söy-
lemedik. Teyzenin gönül rahatlığı-
na şaşarak yeni serüvenler için
yollara düştük. Eminim ki şu an
hepinizin gözünün önünden kendi
yaşadıkları geçiyordur. Kimi ev sa-
hibide uyanık ya gelen kişi sayı-
na göre kira alıyor. Kendi evini ki-
raya verip kendisi başka bir eve ki-
raya gidiyor. Aradaki farkı kardan

sayıyor. Gerçekten anlamakta zor-
luk çekiyorum. Onların da bir ço-
ğunun çocukları başka illerde öğ-
renci, aynı sorunları yaşıyorlar fa-
kat, kendi gözlerinin önündekini
görmekte zorlanıyorlar.

Bu kadar olaydan sonra içine
girebileceğimiz bir ev bulduk di-
yelim. Peşin kirasını verdik. Depo-
zitosunu ödedik. Her ay öyle ya da
böyle elektrik, su, kirasını binbir
zorlukla denkleştirdik. Biraz da bu
evlerde kendi yaşamımıza dönüp
bakmalıyız. Öğrenciler dağınık,
pasaklı; öğrenci evleri de kimin gi-
rip çıktığı belli olmayan evler ola-
rak görülür. Oysa ki hiçte öyle de-
ğildir. Doğrudur. Evlerimiz biraz
düzensiz, dağınık olabilir fakat, şu
eve girenin çıkanın belli olmaması
meselesi bizi gerçekten üzer. Bu
şekilde bahsettikleri bizim bütün
gün birlikte olduğumuz okul arka-
daşlarımızdır. O arkadaşlarımız
bizim biz de onların ailesiyiz. Biri-
nin kalacak yeri olmaz gelir. Sınav
dönemidir çalışmaya gelir. Biri ak-
şam yemeğe gelir. Bir şey paylaştı-
madığımız bir insan ne diye kalkıp
evimize gelsin. Bunları çevremiz-
deki insanlara anlatabilmek bizim
elimizde. Bizim elimizde olan bir
şey daha var ki sorunlarımıza sa-
hip çıkarak hep birlikte çözüme
ulaşmak. Bu bahsettiğimiz sorun-
lar öğrencilerin günlük yaşayışıyla
özdeşleşmiş yani herkesin her an
yaşadığı sorunlar. Önemli olan çö-
züm noktasında birlikte olmak ve
birlikte çözmek.

Hayatın Anlamı

*"Bu dünyanın bilgisi ikinci derecededir, çünkü gerçek olmayan bir dünyanın bilgisidir bu." **

• PEKİ ÖYLE MİDİR?

Felsefe tarihi içindeki yolculuğumuza devam ediyoruz. Antik Çağ felsefesi ni incelemeyi bu bölümde de sürdüreceğiz. Bu hafta, Parmenides'i taniyacağız...

Herakleitos "Herşey hareket halindedir." demişti. İlk neden sorusunu "ateş" ve "ateşin değişimi" ile açıklamıştı. Sürekli bir akıştan söz ediyordu bizlere.

PARMENİDES ve HERAKLEİTOS... Felsefe tarihi en belirgin ayrışmasını (saflaşmasını), bu iki filozof arasında ilk olarak yaşıyordu...

Parmenides, Herakleitos'un çokluğunun karşısına birliği, hareketin karşısına durağanlığı, deneysel bilginin karşısına da akli ve düşünme yoluyla bilginin özüne inmeyi koymuştur. Sadece bunlarla bilginin gerçekliğine inmeye çalışmış ve bu yolla bilginin özüne ulaşılabilirliğini, doğanın ancak bu şekilde anlaşılabilirliğini söylemiştir; ama bunun için maddi bir temele de ihtiyaç duymadan ve deneysel bilgidan yararlanmaya-

rak, görüşlerini savunmak için maddi temeller ortaya koymadan bir düşünce sistemi oluşturmuştur. Bu yönüyle, Felsefe Tarihi içinde METAFİZİKİN ilk temsilcisi ve babası sayılmaktadır.

Parmenides düşüncelerin dünyasını esas almış çevremizde gördüklerimizin yanılmasadan, birer görüntüden ibaret olduğunu söylemiştir.

Burada şöyle durup, bir düşünelim bakalım... Çocuktuk büyüdük. Koca adamlar olduk... Geçmişimize bir bakalım... Ne kadar çok şey yaşamışız değil mi? Parmenides'in oluşturmuş olduğu düşünce sistemine göre, bu yaşadıklarımızın ve bugüne kadar gördüklerimizin bir yanılmasadan, görüntüden ibaret olması söz konusu. Kendi yaşamımız bize bu sorunu -ki sorun, bizim yaşadığımız dünyanın maddi mi? düşünce de varolan, gerçek olmayan bir dünya mı? sorundur- çözmekte kısa bir yol sunuyor.

Çocukluğumuza ilişkin fazla bir şeyler hatırlamıyor olabiliriz

ama dün neler yapmıştık? Pek çoğumuz okula gitmiş, derslere girmiş, otobüste, durakta yolda birileriyle karşılaşmış ve sohbet etmişizdir. Mutlaka defterimize birşeyler de yazmış, karalamışızdır. Bugün baktığımızda o yazılar hala duruyordur. O gün orada yaşadıklarımız bir rüyadan mı ibaretti? Ama o defterde şu an varolan yazılar bize bu yaşamış olduklarımızın rüya olmadığını çok açık bir biçimde göstermiyor mu?

Felsefe tarihinin tanık olduğu bu ayrışma, orada bitmedi. Parmenides, Doğa Felsefesi'ni deneysel algıların yerine akıl ve düşünceyi koyarak yeni bir yöne doğru akmasını sağlıyordu. Ancak bu yeni yöneliş doğayı çözümleyebilmeyi neredeyse olanaksızlaştırıyor ve "idealar dünyası" denen yeni bir görüşün ortaya çıkmasına zemin hazırlıyordu. Onun ortaya attığı düşünceler bizim düşünce dünyamız dışındaki herşeyin gerçek olmadığını, bunların yalnızca birer görüntü olduğunu söylüyordu ve doğallığında da dış dünyayı yadsıyordu...

Bu dünya gerçek veya değil, Parmenides, ne derse desin biz bu dünya da yaşıyoruz. Yaşadıklarımızın gerçek olduğunu biliyor, görüyor ve hissediyoruz. Üzerimize doğru gelen bir kamyonu, bu yalnızca bir görüntüdür diyebilir miyiz? Bakalım, ona meydan okuyalım, üzerimize doğru gelirken önünden çekilmeyelim... Sonrasında ki durumumuz ne olur acaba? Muhtemelen, silindir gibi üzerimizden geçecek ve sonrasında da büyük olasılıkla biz yaşamıyor olacağız. Bu kamyon, sadece biz düşündüğümüz için varsa bizi nasıl o hale getirebilecekti acaba?

Gerçekten de bunlar üzerinde öyle uzun uzadıya düşünmek yersiz. Açlığımız, yoksulluğumuz, çektiğimiz tüm sıkıntılar gerçek. Bu gerçekliği değiştirmek yine

bunlarla yaşamak zorunda bırakılanlara yani bizlere düşüyor. Bunun için öğrenmeliyiz ama bize hakkımızı nasıl alabileceğimizi gösteren, yaşananların nedenlerini, niçinlerini somut temelleriyle bizlere gösteren çözüm yolları üretmemizi sağlayan bilgileri öğrenmeliyiz. Bilen insanın önü açıktır belki alim olmayacağız ama dünyayı, insanları, halklarımızı ve kendimizi tanıyacağız. Ve işte o zaman bizim için engeller, Parmenides'in sözünü ettiği sadece o görünümlerden ibaret oluverirler ve engel olmaktan da çıkarlar; artık hiçbir dogma, yalan ve demagoji bizi yolumuzdan saptıramaz. Bu şekilde daha güçlü oluruz.

Diğer yandan herşeyin görünülerden ibaret olduğunu ve hareketin, değişimin olmadığını söylemek varolanı olduğu gibi kabul etmemiz gerektiği anlamına gelecek

tir; ki böylece içinde yüzdürüldüğümüz karanlığın ortasında yapayalnız kalırız, bu da aynı zaman da yokoluşumuz, tükenişimiz olacaktır.

Bizi tüketmek, yoketmek isteyenleri tanımak ve bunu niçin yapmak istediklerini anlayabilmek "Dünya Görüşü" müzü daha bilinçli bir şekilde ortaya çıkartmamız anlamına gelecektir. Bunu yapmaktan korkmayalım. Gerçeklerin üzerine, en önemlisi de kendi gerçekliğimizin üzerine gidelim; ve onu değiştirmek için ne gerekiyorsa onu yapmaktan kaçınmayalım. Kendimize ve çevremizdeki insanlara emek harcayalım, halkın gençliği olma misyonunu kendi kişiliklerimizde cisimleştirelim. Çünkü, gelecek biz gençleriz. Düşünmeyen, üretmeyen bir gençlik bu halkın yaşadığı acıların, sorunların çaresi de olamayacaktır. Kendimizi

bu gözle yeniden değerlendirelim ve amaçsız, duyarsız ve ilkesiz yaşamlarımıza son vermek için gerekli adımları atalım. "Karanlığın ardından yeni bir gün doğacaktır" bunu unutmuyarak o yeni günün daha çabuk gelmesi için çalışalım...

*Felsefe Tarihi, M. Gökberk (Aktaran), s.35 (PARMENİDES'in bir sözü)

METAFİZİK: Kısaca fizik ötesi diye yorumlanabilen meta ve doğa bilimi demek olan fizik sözlerinden gelir. Metafiziğin konusu (özelikle Aristoteles'te) doğanın ötesinde bulunan varlığın incelenmesidir. Doğa, hareket halinde olduğu halde; doğa-ötesi varlık (doğaüstü varlık), değişmez ve sonsuzdur. Bazıları bu varlığa tanrı derler bazıları ise mutlak.

YOKUŞ YUKARI

(...)

*Ey sevda kuşanıp yollara düşen
Bilesin bu yollar dağlar dolanır
Yare ulaşmadan düşersen eğer
Yarına sesinin yankısı kalır*

(...)

İbrahim Karaca

Yol yokuş ve sarptır. Ve dikenli, yabani otlar dolanıyordu ayaklarımıza. Engebeler, zorluklar ekleniyordu yolun yokuşluğuna. Ulaşılabilecek tepe, uzakta değildi uzakta olmasına ama dizlerimizin bağı da çözülüyordu ara sıra.

Öğrenmiştik ama felsefeden ve tarihten; belirleyici olanın insan olduğunu. Ve herşeyi insanla şekillenmiş, insanla sistemleşmişti. Yokuşu çıkmaya bu bilinçle başladık.

Hatırlıyoruz dağ yamaçlarında, daha geniş ve rahatken çıkılacak yol, henüz çok dikleşmemişken yokuş; oflayıp puflayanlarımız da olmuştu, dönenlerimiz de. Adımlarımız dev ayaklı, bacaklarımız kısaydı henüz. Ve dahası sıcaktı hava, sıcacıktı. Oysa tepede fırtınalar, boranlar... Gençliğimiz de

güç verdi bize. Ama yaşla sınırlamadık yolculuğumuzu. Nüfus cüzdanlarımızı da almamıştık yanıma.

Biliyorduk dedim ya, asıl kudret insandaydı. Çıkıp çıkmamakta, beyinlerimizdeki yokuşlarımızı aşmakla olacaktı ilkin. Yapılamayacak, başarılamayacak birşey; kılayamamak bir yokuş yoktu aslında. İmkansız gibi görünse de imkansız yoktu doğada. Yokuşu çıkmayı **gerçekçi** oluşumuzla sınımayı, **imkansızı** istemekle özdeşleştirmiştik.

Yeni engebeler katmaya gerek yoktu yolun yokuşluğuna. Madem, kendimizi zor olanı yapabilecek kadar yürekli görüyorduk da kolayı niye yapamıyorduk?

Zor olanı, anlaşılmaz olanı yolun yokuşluğuna yenilmek, geri dönmekti, zorluklara zorluk katmaktı. Onurumuza sırtımızı dönebilmek kadar olmamıştık daha.

Kolay olan ise sadece insan olmanın, iradenin gereğini yerine getirmekti. Doğa kanunlarına birmaklı kendini. Ayaklarımız

kendiliğinden yürümeyecekti elbette. Ama beyin denilen o güç yok mu? Vay vay... Neleri yürütmezdi ki iki bacak ne olsun.

İşte böyle başladı yolculuğumuz. Şimdi o geniş ufuklu tepeye çıkarken ayaklarımızın bitap düşmesine rağmen yüzlerimizde sıcak bir tebessüm vardı.

Tepeye daha var. Tepeye daha çok da olabilir. Ayaklarımız ulaşamayacak belki de tepeye ama görüyoruz ki, bacaklarımız uzuyor, adımlarımızın arası genişliyor.

Aslında beynimiz çoktan o tepede. Uçmaya uçmakla başlayamaz kişi.

Emekledik, ayağa kalktık, ilk adımlarımızı attık. Bin kilometrelik yolculuklara da bir adımla başlanır. Şimdi yürüyoruz yakında koşacağız da biliyoruz. Şimdiden ufka bakıyoruz o tepeden ve görüyoruz gelecek güzel günleri... Uçsuz bucaksız yeşillikleri ve insanları. Milyarlarca mutlu insanları...

LİSELİ ÖĞRENCİ MECLİSLERİNDEN ŞENLİK

Liseli Öğrenci Meclisleri, Kartal Sanat Tiyatrosunda bir şenlik gerçekleştirdi. Şenlik 5 Aralık günü saat: 17.45'de açılış konuşmasıyla başladı. Açılış konuşmasında: "Deprem bölgesindeki arkadaşlarımız çadırlarda ders görüyorlar. Bu çadırların her tarafından hava giriyor, yağmur yağdığı zaman sıraların altından sular geçiyor her yer çamur içinde. Ve bizim eğitim gördüğümüz bu çadırlarda başarılı olmamız bekleniyor. Ders gördüğümüz okulların da bu çadırlardan pek farkı yok aslında. Evet bizim yaşamımıza hiç önem vermiyorlar." denildi ve sonra Öğrenci Meclislerinin

kurduğu şiir grubu yerini aldı. Nihat Behram ve Nazım Hikmet'in çeşitli şiirleri okundu. Daha sonra halk ozanı Nurettin Güleç saziyle sahnede yerini alıp türkülerıyla öğrencilere güzel saatler yaşattı. Nurettin Güleç'in ardından şiir grubunun okuduğu çeşitli şiirlerle Öğrenci Meclislerinin hazırladığı 4 bölümden oluşan bir tiyatro oyunu oynandı. Oynanan oyun, katkı payı verilmesini isteyen babaya karşı, kızının buna itiraz etmesiyle geliyor. Oyunun ilerleyen bölümlerinde öğretmenlerin zorla öğrencilerden para istemesi ve bunun sonucunda öğrencilerin ortaklaşa karar alıp birlikte hareket etmelerini konu alıyor.

Son olarak Grup Yürek Çağrısı'nın sahneye çıkmasıyla program türküler, halaylar eşliğinde sona erdi. "Emperyalizme Karşı Liseli Gençlik", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Liseli Öğrenci Meclislerinde birleşelim", "Paralı, Ezberci, Gerici Eğitime Hayır!" dövizleri açılan şenliğe 80 kişi katıldı.

KARTAL EVEREST DERSHANESİ'NDE MARAŞ KATLIAMI PROTESTOSU

24 Aralık Cuma Günü Kartal Everest Dershanesi öğrencileri Maraş Katliamını protesto ettiler.

Devrimci- demokrat öğrenciler coşkulu şekilde bütün öğrencilere ulaşip bu anmaya herkesin katılımını sağladılar. Dershane de bulunan 300 kadar öğrenci, ikinci ders tenefüsünde kantinde toplanarak bir basın açıklaması yaptı.

Okunan metinde Susurluk devletinin dün Maraş'ta, Çorum'da, Gazi'de, bugünse Ulucanlar'da, Adana'da katliamlarını sürdürdüğünü söyleyip bu konuda insanları duyarlı olmaya çağırdılar. Öğrenciler kantin duvarlarına "Maraş'ı unutmamak, unutturmayacağız" şeklinde dövizler ve katliamı gösteren fotoğraflar astılar.

Öğrencilerin yaptığı bu basın açıklamasına karşılık dört öğrenci dershane den atılmış ancak bu karar daha sonra geri alınmıştır.

Kapılan çalışıyorum
kapılan birer birer
Gözünüze görünenem
Göze görünmez ölümler.

Hiroşima'da öleli
oluyor bir on yıl kadar
Yedi yaşında bir kızım
büyümez ölü çocuklar.

Saçlarım tutuştu önce
gözlerim yandı kavruldu.
Bir avuç kül oluverdim
külüm havaya savruldu

Benim sizden kendim için
hiçbir şey istediğim yok
Şeker bile yiyemez ki
Kağıt gibi yanan çocuk.

Çalışıyorum kapınızı
teyze, amca, bir imza ver
Çocuklar öldürülmesin
şeker de yivebilsin

KIZ ÇOCUĞU

ÇOCUKLARIMIZ

YAKILAN...

YARGILANAN...

ÇALIŞTIRILAN....

HAPSEDİLEN...

GELECEĞİ ÇALI-

NAN... AÇLIĞA

MAHKUM

EDİLEN...EVSİZ

BIRAKILAN.....

FUHUŞA

İTİLEN...

SAĞLIKSIZ

BÜYÜTÜLEN...

SEVGİSİZLİKLE

KUŞATILMIŞ...

BENCİLLİĞE

BOYUN

EĞDİRİLMEME

ÇALIŞILAN...

Ülkemizde öyle olaylar yaşanıyor ki, bu düzenin kimin için refah, kimin için mutluluk ve huzur sağladığını hiç yorumsuz gözlerimizin önüne seriyor.

İşte böyle iki olay daha geçtiğimiz günlerde medyaya yansıdı. Bunlar; İstanbul'un Gazi Mahallesi'nde ortaokul öğrencisi olan ve dersleri haftalardır boş geçtiği için "öğretmen istiyoruz" diyerek eylem yapan öğrenciler ve Adana'da top oynarken kırıkları camlar yüzünden haklarında dava açılan çocukların yargılanmalarıydı.

Yaşları 11 ile 16 arasında değişen çocuklar, 10 yıla varan hapis istemiyle yargılanıyorlar. Onları bu küçük yaşlarında mahkemelerle tanıştıran ise kendi sorunlarına sahip çıkmalarıydı. Öğretmen istediler ama bunu içlerinden, "keşke" diyerek geçirmediler ya da anne babalarına yakınıp sonra öğretmensizliğe mahkum olduklarını düşünüp birşeyler yapmadan yerlerinde oturmadılar. Değiştirebile-

ceklerine inandılar ve kendileri bir yürüyüş düzenlediler. Onlar, o "çocuk yaşlarına" rağmen ülkemizde en basit gibi görünen hakların bile zorlamayla ve mücadele edilerek alınacağını biliyorlardı. Sonra polisler geldi ve alıp götürdüler onları. Kaç tanesini mi? Hepsini. Nereye mi? Karakola. Tıpkı geçen sene yardıma muhtaç bir arkadaşlarına para toplamak için stand açan çocuklara yaptıkları gibi... Hepimizin aklındadır, "herhangi bir örgütle bağlarının olup olmadığını araştırıyoruz" demişlerdi. Tıpkı halkın diğer kesimlerinin olduğu gibi çocukların da potansiyel suçlu görülme riski halka karşı paranoyaklaşmış bu devletin en vazgeçilmez alışkanlıklarındandır.

Hemen her fırsatta çocuklara bir bayram hediye etmiş olmakla övünenler neden ve nasıl yüzbinlerce çocuğun küçücük yaşlarında küçücük bedenleriyle çalıştırıldığını açıklayamazlar. Ama nedenini bilmediklerinden değil; baba devlet maskesinin parçalandığında zalim devlet yüzlerinin açığa çık-

İnsan Hakları Vakfı'nın verilerine göre 1990-97 yılları arasında işkence gördüğünü bildiren çocuk sayıları şöyle;

1990 - 7
1991 - 15
1992 - 11
1993 - 29
1994 - 24

1995 - 72

1996 - 107

1997 - 197

Elbette bu rakamlar sadece bilinenlerdir. Bilinmeyen ve baskı, iletişimsizlik, olanaksızlık gibi daha birçok sebepten raporlara yansınayan daha kimbilir kaç olay var.

Sayılarla "İŞÇİ ÇOCUKLAR"

Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE) tarafından 1994 yılında yapılan "Çocuk istihdam anketi" sonuçlarına göre; bugün ülkemizde 6-14 yaş arasında toplam 11 milyon 889 bin çocuk bulunmakta, bu grupta yer alan çocukların 3 milyon 848 binini yani yaklaşık %32'si iş yerlerinde ve ev işlerinde çalıştırılmaktadır. Yine aynı raporda, çalışma yaşının 6'ya kadar indiği belirtilmektedir.

1994 rakamlarına göre 6-7 yaşında yani henüz eğitim yaşamına başlamış ya da başlamak üzere olan çocuklar çalışma yaşamında yer almakta bu çocuklar yoğun sömürü mekanizması altında varolma mücadelesi vermektedir.

Ülkemizde sosyal güvenlik sisteminin gittikçe daha büyük yaralar alması, gelir

dağılımındaki aşırı bozulma, örgütlenme haklarının gaspedilmesi gibi sebepler çocukların her gün daha fazla çalışma yaşamına girmesini beraberinde getirmektedir. Ülkemizde çalışan çocukların 1 milyon 8019'u üretim, hizmet vb. alanlarda kullanılırken geriye kalan 2 milyon 839 bin 811 çocuk ev işlerinde istihdam edilmiştir.

Bu düzenin çocuklara ne kadar değer verdiğinin bir diğer kanıtı ise 838 bin 944 çocuğun hiç bir yere kayıtlı olmayan iş yerlerinde çalıştırılmasıdır. Ayrıca 18 bin 173 çocuğun çalıştığı yerlerin durumu bilinmemektedir.

Dünya'da şu an 10 milyon civarında kız çocuğu fuhuş sektöründe ticari meta olarak kullanılmaktadır. Her yıl yaşları 5 ile 15 arasında değişen iki milyon kız çocuğu fuhuş sektörüne itilmektedir.

**İstatistikleri Aktaran:
DİSK-AR Temmuz-Ağustos
1997**

masından korktuklarından. Ne adına bir bayram ilan ettikleri ulusal egemenlikten eser bırakmışlardır ne de bunu adadıkları çocukların geleceğinden.

Ancak bir kez daha mızrak çuvala sığmadı ve tam da demokratikleşme beklentilerinin körüklendiği bir süreçte tüm yaşananlar duyuldu. Ne var ki olayı halkın duymasını sağlayan basının tavrı oldukça iki yüzlüydü. Sanki böylesi bir olayla ilk kez karşılaşılıyorlardı. Devletin yargı terörüne uğrayanların "çocuklar" olmaları ve sadece "öğretmen istemeleri" olayı istedikleri kadar dramatize etmelerine de imkan sağlıyordu. Haber, öyle bir verildi ki, sanki bu ülkede çocuklar hiç gözaltına alınmıyorlardı, işkence görmüyorlardı veya tutuklanmıyorlardı.

Sanki bunlar sıradışı ve münferit vakalardı. Halbuki bunlar devletin ve onun uygulamalarının vazgeçilmez bir parçasıdır. Medya demokrat gibi görünmüş ama bundan önceki gayrı-meşru gözaltı vb. saldırıları görmezden gelerek kimin sesi olduğunu ortaya koymuştu.

Bu ve benzeri olaylar yaşanması gereken olaylar değildir. Olağan hale getirilmiştir. Çocuk bile olsalar kimse hakkını aramasın, kimse insanca yaşaması için gerekeni istemesin, kimse yanı başında olanlara ses çıkarmasın. Yaşananlar sadece birkaç psikopat polisin değil onların efendilerinin ürünüdür.

Hergün "AB'ye giriyoruz, demokratikleşiyoruz" diye bas bas bağırırsalar da,

SORUYORUZ BU YAŞANANLAR İSTİSNA MI?

Cam kıran 10 çocuğa
üç yıl hapis istemi

Neşet Karadağ Ankara DHA

A data merkez önceki hafta Karayolu kırdıkları için 10 çocuğa 30 yıl hapis istemiyle dava açtı. 11 ilçe mahkeme 10 çocuğa hapis istemi Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

Karayolu Kırdı Mı?

Bir hafta önce...

11 ilçe...

10 çocuğa...

hapis istemi...

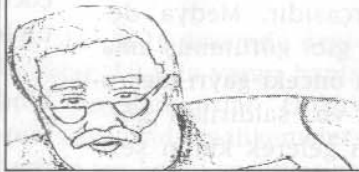
çizgilerle ANADOLU TARİHİ

SELÇUKLU'LARDA İKİ FARKLI DÜNYA VARDIR OYSA... BİR YANDA DİLİYLE DİNİYLE HERŞEYİYLE HALKTAN KOPMUŞ YABANCIlaşMIŞ SELÇUKLU EGEMENLERİ İLE HER TÜRLÜ ZARARI DEVLETÇE KARŞILANAN PALAZLANMIŞ TÛCCARLAR, DİĞER YANDA TÜM BU ŞATAFAT İÇİN İLİĞİNE KADAR SÖMÜRÜLEN ANADOLU HALKLARI...

BU DURUM HALKLA SARAY ÇEVRESİNDE ÇÖREKLENEN ULEMALAR ARASINDAKİ UÇURUMU DA BOYUTLANDIRDI. YOKSUL HALK UMUDU ZULMÜN KAŞISINDA DURAN DİNİ YANLARI AĞIR BASAN HALKÇİ KİŞİLİKLERDE ARADI.... BUNLAR KİMİ ZAMAN DA HALK HAREKETLERİNİ ÖRGÜTLEDİLER. BABA İSHAK AYAKLANMASI DA BUNLARDAN BİRİDİR.

BABA İSHAK

BABAİLİK, BU HAREKETLER İÇİNDE İLK, ÖRGÜTLÜ PLANLI VE BİLİNCİLİ HALK HAREKETİ OLDU. BABAİLİK TARİKATİNİN KURUCUSU HORASAN'DAN ANADOLU'YA GELEN VE AMASYA'DA YERLEŞEN BABA İLYAS ADLI BİR ALEVİ ŞEYHİDİR. ANCAK BABAİLİĞİ BİR HALK HAREKETİNE DÖNÜŞTÜREN BABA İSHAK OLMUŞTUR.

BABA İSHAK'IN HAYATINI ÇOBANLIKLA KAZANMASI VE MÜTEVAZİ BİR HAYATININ OLMASI TÜRKMENLER ARASINDA VELİ DİYE KABUL EDİLMESİNE YOL AÇAR. BABA İSHAK'IN GÖRÜŞLERİNİ BENİMSEYEN VE SELÇUKLU'NUN ZULMÜNDEN, ONUN GÖSTERDİĞİ YOLDAN GİDEREK KURTULACAĞINA İNANAN BİNLERCE KİŞİ İÇİN O BİR KURTARICIDIR.

BABA İSHAK, HALKA UĞRADIKLARI HAKSIZLIKLARI, SÖMÜRÜYÜ, ZULMÜ VE TALANCI SELÇUKLU SÖMÜRÜCÜLERİNİN AHLAKSIZLIKLARINI ANLATIYOR, TÜM İNSANLARIN EŞİT OLDUĞUNU, HALKIN SÖMÜRÜLDÜĞÜNÜ MÜRİTLERİNE ÖĞRETIYORDU...

**KURTULUŞUN YOLU
SELÇUKLUYU
YIKMAK VE YENİ
BİR DÜZEN
KURMAKTIR!**

ve BABA İSHAK, Türkmenler'e.
Kürtlere, Hristiyanlara seslendi...

SİLAHLANIN, HAZIR-
LANIN İŞARETİMİ BEKLEYİN
BİZİMDE GÜNÜMÜZ GELECEK...

VE TARİH
3 AĞUSTOS 1239'U
GÖSTERİRKEN...

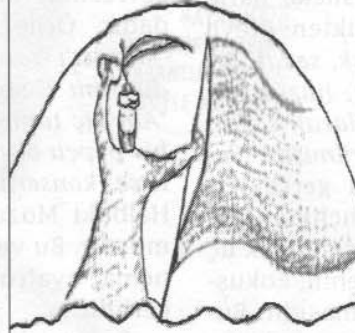
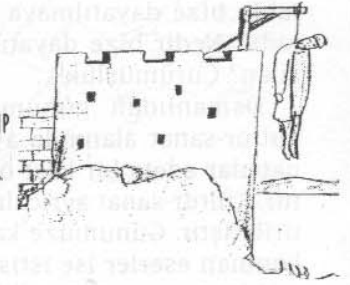
50.000 BABAI
SELÇUKLU'YA KARŞI

AYAKLANDI!

ÖFKE VE İSYAN ATEŞİ KARŞISINDA
SELÇUKLU'NUN KALELERİ BİRER
BİRER DÜŞTÜ

AMA SELÇUKLU TAHTINDAN VAZGEÇMEDİ
KEYHÜSREV'İN KAÇARKEN ATADIĞI ARMAĞAN
SAH BABAILER ANADOLU'YA YAYILIRKEN
AMASYA'DA BULUNAN BABA İSHAK'I YAKALATIP
KALE BURCUNDA AŞTIRDI.

SÖMÜRÜ VE ZULÜMDEN KURTU-
LUŞU BABA İSHAK'IN
ÖNDERLİĞİNDE GÖREN HALK,
BABA İSHAK'IN ÖLÜMÜNE HiÇ
BİR ZAMAN İNANMADI...

ÇARESİZ KALAN 2.
GIYASETTİN KEYHÜSREV
BAŞKENT KONYA'YI TERKEDİP
BEYŞEHİR GÖLÜ ÜZERİNDEKİ
SARAYINA KAÇTI.

KEFERSUD BÖLGESİ

BABA İSHAK
YAŞIYOR
GERİ GELECEK

ORDU DAHA
NEYİ BEKLİYOR?

ASKER
MÜSLÜMAN
HALKA KILIÇ
ÇALMAYIZ
DIYOR

MADAM
ÖYLE FRENK
GAVURLARINDAN
ASKER TOPLAYINI

SULTAN KEYHÜSREV TOPLADIĞI PARALI ASKERLER VE
ORDUSUYLA BİRLİKTE SON BİR UMUTLA BABAILER'İN
KARŞISINA ÇIKTI.

DEVAM EDECEK...

Sanatın Gelişimi ve Günümüzde Sanat -3-

Yozlaşmış burjuva sanatçısının görevi halkın dikkatlerini temel sorunlardan uzaklaştırıp, halkı yani bizleri anlamsızlık batağına çekmektir. Bu bataklıkta starlar ahlak-sızlık, dolandırıcılık, özentilik ve çürümüşlük saltanatı vardır. İşte bizim ülkemizde de sanat adına bu tablo bize dayatılmaya çalışılmaktadır. Nedir bize dayatılmaya çalışılan? Çürümüşlük!...

Osmanlıdan günümüze kadar kültür-sanat alanında aydınlar, sanatçılar adeta bir kast oluşturmuştur. Kültür-sanat ayrıcalıklı hale getirilmiştir. Günümüze kadar ortaya konulan eserler ise istisnalar hariç sığılıktan ve yüzeysellikten öteye geçememiştir. *Doğa, aşk, sevgi, özlem, nefret, kavga, acı, hüznün vb. kavramların içi boşaltılarak soyutluk üzerine şekillendirilmiştir.* Sanat diye bize sunulan gerçeklerden, halktan ve biz gençlikten kopuk, Anadolu kültüründen uzak uç şeylerin yer yer çürümenin, kokuşmanın ön plana çıkarılmasıdır. Bugün ki koşullarda şöyle bir baktığımızda sanat adına ve sanatçılık adına her türlü rezillik, şaklabanlık sergilenmektedir.

Medyayı işgal eden halkın beynini uyuşturmaya çalışan, sanatçı olmayan bir çok "sanatçı" görürüz. Nadide Sultan'lar, Tarkan'lar, Sibel Can'lar, Cuguli'ler vb. unsurlar gerçekte insanlara yabancı olup Anadolu halkına uzak, soyut, bunalımlı tiplerin yani çürümenin sanatını yapıyorlar. Bu tiplerle sorulursa "Halk bizi dinliyor" gibi gerçekçi

olmayan cevaplar verirler. Evet halkın bir kesimi özellikle de gençlik bunları dinliyor olabilir. Çünkü kendi kültürüne yabancılaştırılmış, beyni şartlandırılmış ve başka bir alternatif bırakılmamış halk, bir yerde bunları dinlemek zorunda kalıyor. Yoksa halk gerçekten kendi kültürüyle, sanatıyla donatılacak olsa bu ne idüğü belirsizleri, sanatçılık adına maymunluk icra edenleri dinler mi? Popçular, arabeskçiler ısıtıp ısıtıp halkın karşısına çıkarılmaktadır. Yoksa bunlar halkın bilinçli tercihleri değildir. Bu çevrede yani popçular, arabeskçiler çevresinde düzeysizlik had safhadadır. Örneğin, Emrah'a sorulan "Mozart'ı tanıyormusun, hiç duydun mu?" sorusuna verdiği cevap "Abi hiç tanımiyorum her halde iyi bir popçu olsa gerek. İstanbul'a gelse konserine de giderim" olur. Halbuki Mozart öleli yüzyıllar olmuştur. Bu ve benzeri durumlar sinema, tiyatro, resim vb. içinde geçerlidir.

Sanat içinde yılgınlığı, korkuyu, karamsarlığı, anlamsızlığı değil, direnci, inancı, umudu, coşkuyu, aydınlığı, ışığı ve geleceği taşımaktır. Sanat canlıdır, yaratıcıdır, yol göstericidir. Yaratıcılığın kaynağı ise yaşamın kendisi ve halktır. Bu anlamda sanat, özgürlüklerin ve demokrasinin egemen olduğu bir toplumsal yapı içinde geliştirilebilir. Ne kadar unutturulmaya çalışılsa bereketli Anadolu toprakları kendi kültürüne uygun sanatı ve sanatçıyı yaratmıştır. Bu sanat ve

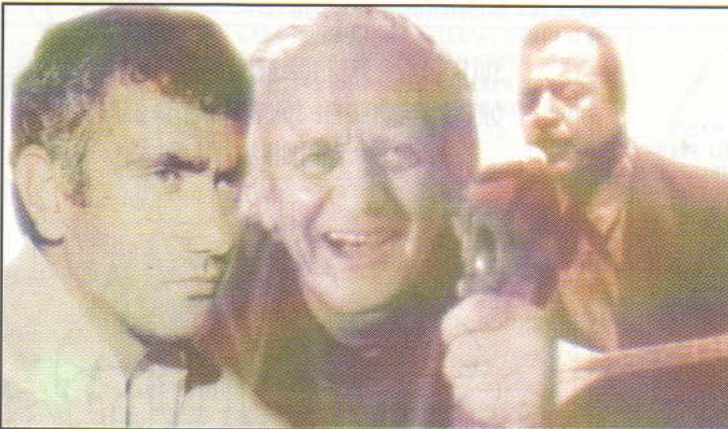
sanatçı bugün tüm yozlaşmışlığa karşı dimdik ayakta durmaktadır. Halkın sanatçısı olmayı başarabilmiş bir Yılmaz Güney, halkın sesi, soluğu duyularının dili olmuş bir Ruhi

Su bugün yüreklerde ve bilinçlerde. Geçmişten geleceğe uzanan insanlık yürüyüşünde karanlığa karşı aydınlık olmuş, Anadolu halklarının isyanını haykırmış Pir Sultan Abdal bugün Anadolu'nun her yerindedir. Hasan Hüseyin, Aziz Nesin, Rıfat Ilgaz, Aşık Veysel, Enver Gökçe, Ahmed Arif gibi sanatçılar, edebiyatçılar bereketli Anadolu topraklarında yeşermiş bu topraklara hayat vermiş birer çınardır. Eğer bugün "sanat güneşinden" bahsedilecekse, karanlıklara karşı panzehir olabilmeyi başarabilmiş bu sanat güllerinden bahsedilmelidir. Çünkü bunların kökleri çok derinlerdedir, söküp atamazlar...

Gençlik olarak kendi kültürümüzü ve sanatımızı sahiplenmek, yaşatmak bizim başlıca görevlerimizdendir. Çünkü biz bu toprakların insanlarıyız. Ve bu ulu çınarlar sanatçılıklarıyla bizleri anlatmışlardır.

Kendi kültürüne ve kendine yabancılaşmış bir halk köle olmaya mahkumdur! Köle olmayacağız. Daha nice nice Nazım'lar, Ruhi Su'lar yeşerecektir bu topraklarda. Bu ülkenin gençliği olarak her türlü yozlaşmaya ve yozlaştırmaya karşı bizim kendi kültürümüz güçlü bir barikattir. Bu barikatı geçemezler, yıkamazlar, başaramazlar, BAŞARAMAYACAKLAR!..

Be hey!
Kaburgalarında ateş bir yürek yerine
İdaresi lambası yanan adam!
Behey armut satar gibi,
Sanatını okkayla satan sanatkar!
Ettiğin kar kalmayacak yanına.
Soksa kafa dükkamına!
Dükkanı yedi kat yerin dibine de soksa
Yine ateşimiz seni
Yağlı saçlarından tutuşturacak
Bir türbe mumu gibi damla damla eritecek...

Bütün gün okula gidip derslere girerek, hayattan kopuk bir yaşam sürmek miydi?

Bir 6 Kasım geçmişti, onun sınıfından bir kaç kişi ona YÖK'ün ne olduğunu, neden üniversitelerin bu durumda olduğunu ona anlatmıştı. O gün okula gittiğinde demokratik-bilimsel eğitim talepleriyle öğrenciler okulun içinde toplanmışlardı. O da onların arasına karıştı ve okulun kapısına doğru yürüyüşe geçtiler. Karşılarında polisler vardı ve onların dışarı çıkmasına izin vermediler. Burada isteklerini belirttiler ve tekrar okula döndüler. O gün derslere girmediler. O zaman söylenenleri şimdi yaşadığı sorunlarla karşılaştırarak anlamaya çalışıyordu. Dersler çok sıkıcı geçiyordu. Çünkü onlarda yaşama ilişkin bir şeyler bulamıyordu. Okulun kütüphanesinden yararlanamıyor, sosyal etkinliklerde kendi yeteneklerini geliştiremiyordu. Başını sokacak bir yerler bulabilmişti ama yaşamı sıkıntılarla doluydu. Sabahın köründe evden çıkıyor yine derslere çok zor yetişiyordu. Bu sorunlarla ve bunları düşünerek yaşamını sürdürüyordu. İşte Necati'nin sıradanlaşan günlerinden birinde yaşadıkları.

**ÖĞRENCİ
MECLİSLERİ
DİYOR Kİ:**

**2000, bizim
yılımız
olacak!**

ONU GERÇEKTEN TANIYOR MUYUZ?